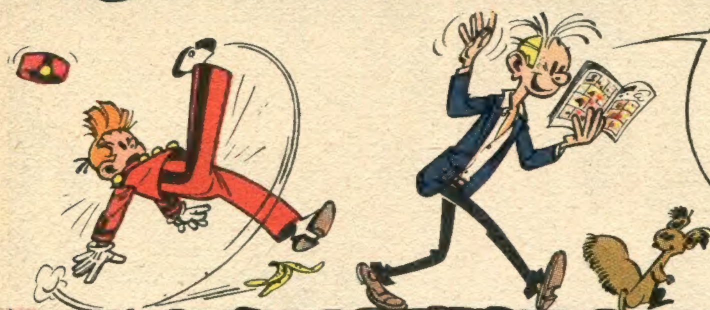
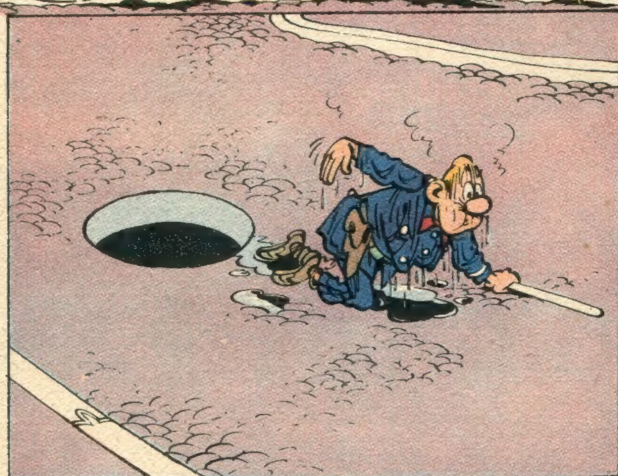
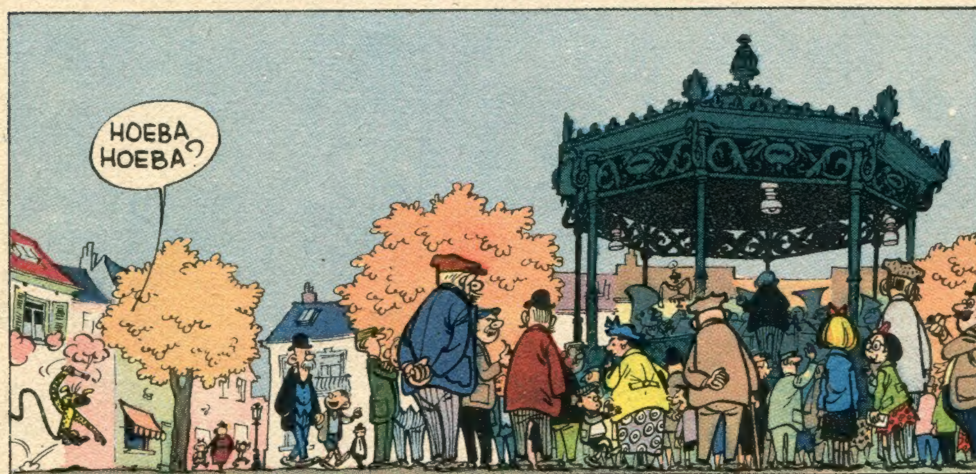
BELGIE : 5 fr. NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. Losse nummers : 35 ct. Weekblad. — 15e jaargang. — Nr. 703. — 17 September 1953. — 24 blz.

ROBBEDOES

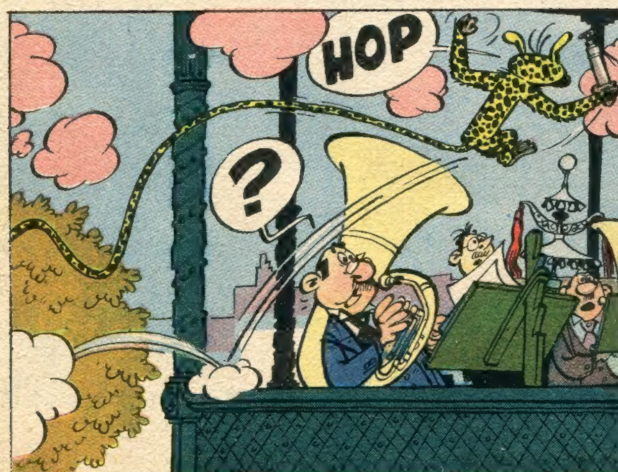

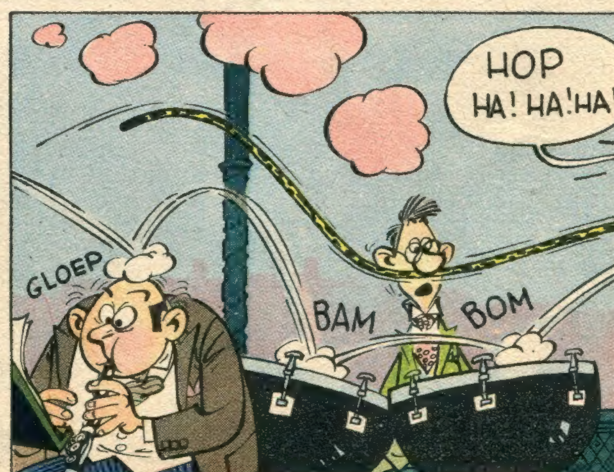

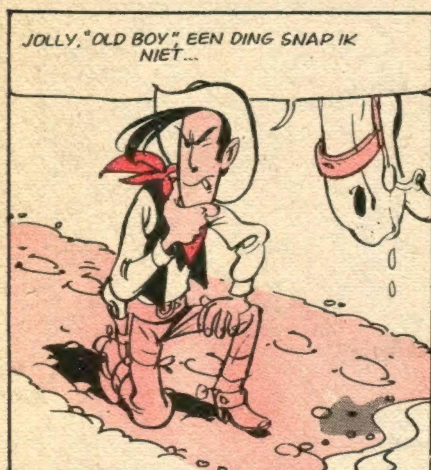

LUCKY LUKE
KORTE INHOUD: DOXEY TRACHT ZIJN ACHTERVOLGER OP EEN DWAALSPOOR TE BRENGEN.

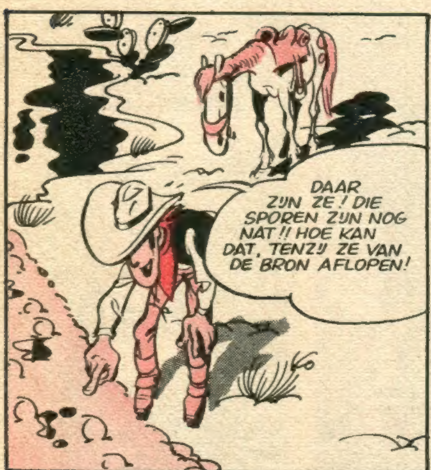

ALS ONZE ACHTERVOLGER DOOR ZO'N KRIJGSLIST NIET VAN DE WIJS RAAKT, DAN IS HIJ EEN BOLLEBOOS...

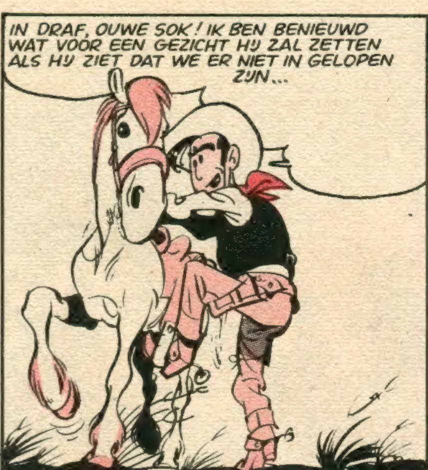

HOLA! NU WORDT HET INGEWIKKELD... AL DIE SPOREN MOETEN OP DE KEPER BEKEKEN WORDEN, ANDERS RIJDEN WE NOG MIS...

JOLLY, "OLD BOY", EEN DING SNAP IK NIET...

...VAN AL DIE SPOREN LOPEN ER DRIE HIER VANDAAN EN VIJF HIER NAAR TOE... TERWIJL LOGISCH GESPROKEN HUN AANTAL GELIJK MOEST ZIJN !... IK ZIE NIET IN HOE TWEE WAGENS IN DE LUCHT HADDEN KUNNEN VLIEGEN...

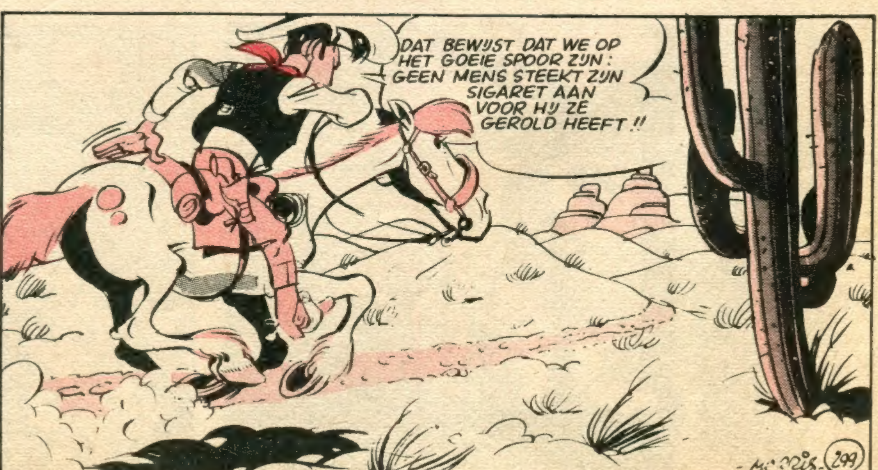

IK WEET 'T !! EEN VAN DE SPOREN DIE NAAR DE BRON SCHIJNEN TE GAAN IS VALS !! ONZE ZWENDELAAR ZAL ACHTERUITGELOPEN ZIJN OF OMGEKEERDE SPOREN HEBBEN NAGELATEN.

DAAR ZIJN ZE! DIE SPOREN ZIJN NOG NAT!! HOE KAN DAT, TENZIJ ZE VAN DE BRON AFLOPEN!

IN DRAF, OUWE SOK! IK BEN BENIEUWD WAT VOOR EEN GEZICHT HIJ ZAL ZETTEN ALS HIJ ZIET DAT WE ER NIET IN GELOPEN ZIJN...

HÉ, EEN LEGE TABAKSZAK. ONZE KWIBUS HEEFT ZEKER EEN SIGARETJE GEROLD...
ATSJIE

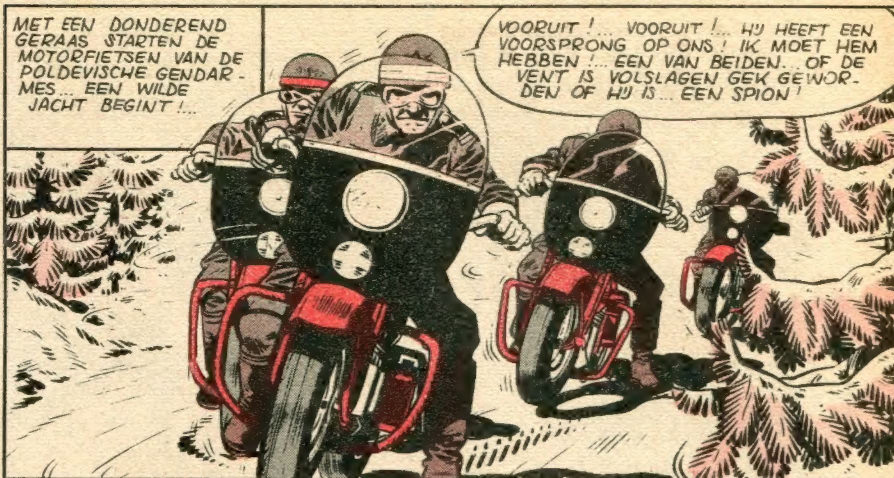

EN ENKELE STAPPEN VERDER LIGT EEN LEEG LUCIFERSDOOSJE !...

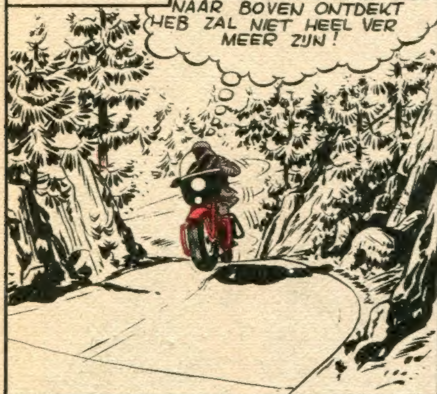

DAT BEWIJST DAT WE OP HET GOEIE SPOOR ZIJN: GEEN MENS STEEKT ZIJN SIGARET AAN VOOR HIJ ZE GEROLD HEEFT !!
299

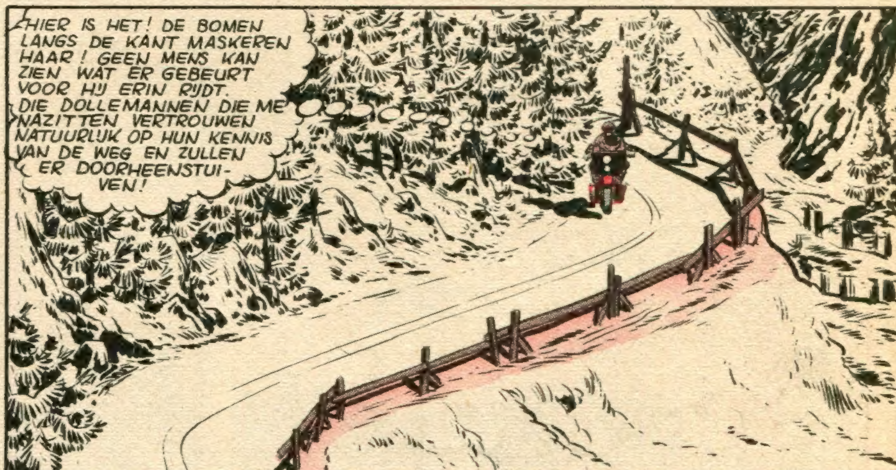
HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE BEVRIJDING van PROF. STAGMUS

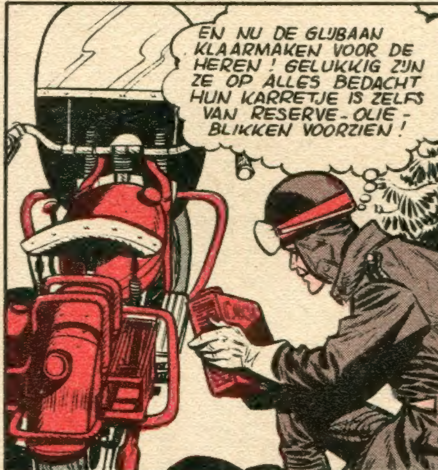
ALS MOTORAGENT VERMOMD RIJDT KORDAAT MEE IN DE KOLONNE DIE DE CELWAGEN BEWAAKT WAAR PROF. STAGMUS IN ZIT. HIJ WORDT ONTDEKT EN NEEMT IN ALLER IJL DE BENEN.

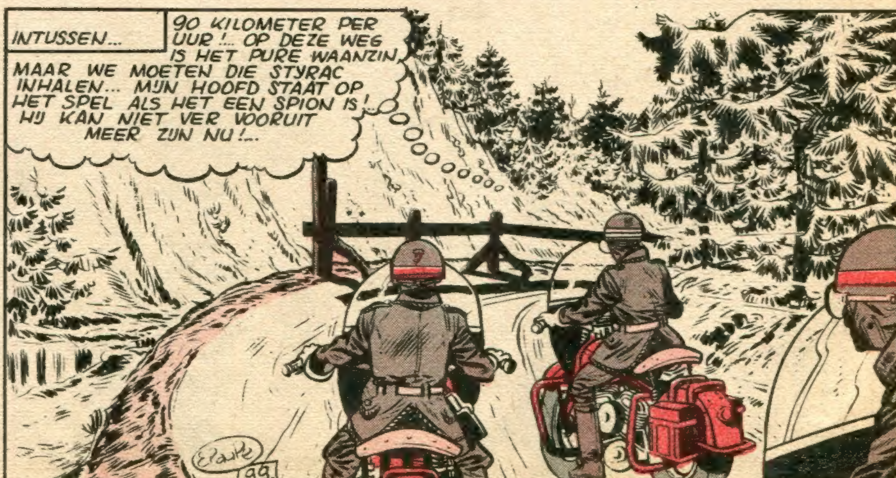

DOORGAAN! DOORGAAN! "DICHTER EN BOER"!

TARATATSJING BOEM
BOMBOMBOMBOM
TARATATA

WE MOETEN ZE ER ONDERUIT HALEN!... ZE STIKKEN ANDERS!
KWAK

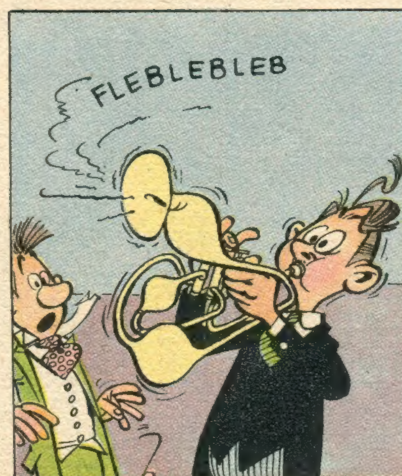

EH... NIKS GEBROKEN?
WA... WA... WAAAAAT... WI... WIL... DA... DA... DAT !?!

MIJN KNIJPBRIL!
MIJN INSTRUMENT!
PFFUUT

...DE DIRIGENT?... DAT WEET IK NIET... TOEN HET GEBEURDE ZAG IK HEM NET VOOROVER VALLEN, NAAR MIJ TOE... VAN DE SCHOK LIET IK MIJN HOORN LOS...
HELP! HELP!

HELP! HELP!

VREEMD! MIJN TROMPET IS NOG HEEL!... IK KAN ER NOG OP SPELEN...

FLEBLEBLEB

EVEN LATER.
DAT PUBLIEKE GEVAAR MOET GEVANGEN WORDEN!
5

WIE WEET HET ?

GAAi EN MOWGLI ZIJN MR. BAKSTEEN, DE ARCHITECT, GAAN OPZOEKEN...

IK ZIT VRESELIJK IN DE RATS!... DIT TERREIN MOET IN 4 GELIJKE PERCELEN VERDEELD WORDEN EN WEL ZODANIG DAT ELK STUK 3 VIJVERS TELT!

MAKKELIJK!

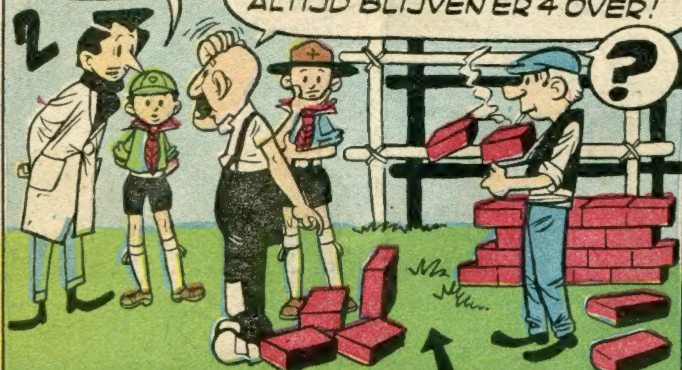
1

HOE MOET DAT ?

NU, BAAS JANSEN?... ZORGEN?

OCH, JA! MENEER! OF WE NU STAPELS VAN 20, 15, 12 OF 10 STENEN MAKEN, ALTIJD BLIJVEN ER 4 OVER!

HOEVEEL STENEN ZIJN ER?
HUN AANTAL LIGT TUSSEN 160 EN 200.

IS DAT JUIST ?..

VERBLUF JE VRIENDJES...

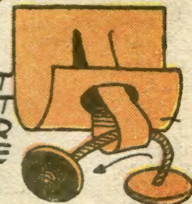
MET EEN STUK KARTON, EEN EINDJE TOUW EN TWEE SCHIJFJES OF TWEE GELDSTUKKEN MET EEN GAT ERIN MAAK JE ONDERSTAANDE FIGUUR. WED NU DAT JE DE STUKJES VRIJKRIJGT ZONDER ZE LOS TE MAKEN OF HET KARTON TE SCHEUREN OF DE RONDJES TE VOUWEN.

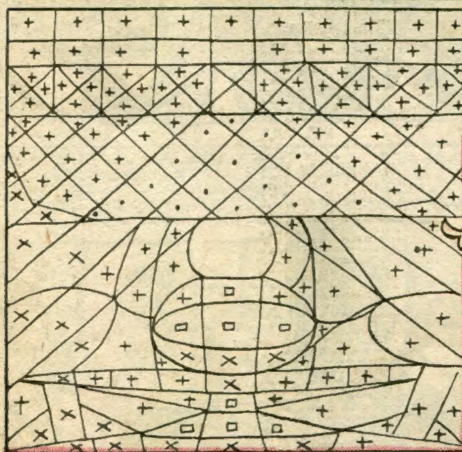

RONDJES

OPLOSSING

VOUW HET KARTON IN TWEEËN... HAAL DE REEP DOOR HET GAT HEEN EN LAAT DE RONDJES DOOR DE ZO GEVORMDE LUS GLIJDEN!

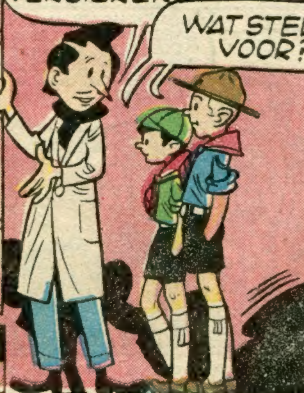

DIT IS DE MOZAIEKPLAAT DIE HET NIEUWE GEBOUW DAT HIER KOMT ZAL VERSIEREN!

4

WAT STELT ZE VOOR?

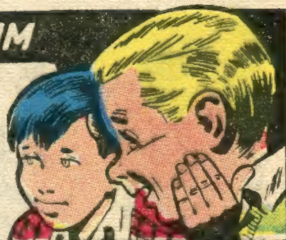
WIL JE DAT WETEN, KLEUR DAN ALS VOLGT: ROOD x ZWART + GROEN ▫ GEEL

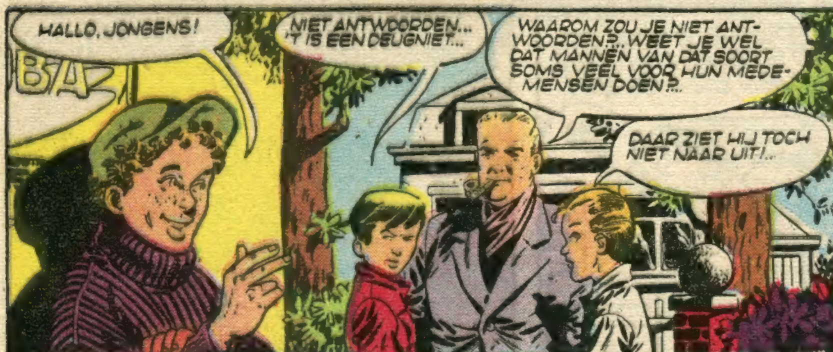
OPLOSSINGEN ZIE BLZ. 19.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

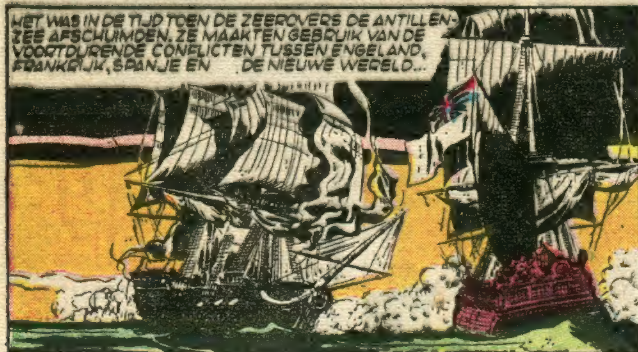

EEN PIRAAT REDT ZIJN LAND

ZIE VERVOLG BLZ 8 EN 9

HIK!
H-HE... Z... ZE ZIJN DRONKEN!...

LAFITTE VERGEZELT DE TWEE OFFICIEREN NAAR HET STRAND...
EEN WIJZE MAATREGEL TEGENOVER DIE ENGELSEN... ZE HADDEN ONS KUNNEN BESCHIETEN VOOR DE BEDENKTIJD OM WAS... MET DIE GIJZELAARS HOEVEN WE NIETS TE DUCHTEN!
GEMENE ZEEROVER. IK ZAL BLIJ ZIJN ALS IK HEM ZIE HANGEN.

DE VOLGENDE DAG ACHT LAFITTE HET RAADZAAM GOUVERNEUR CLAIBORNE OP DE HOOGTE TE BRENGEN...
VAN LAFITTE...
WAT BETEKENT DAT?

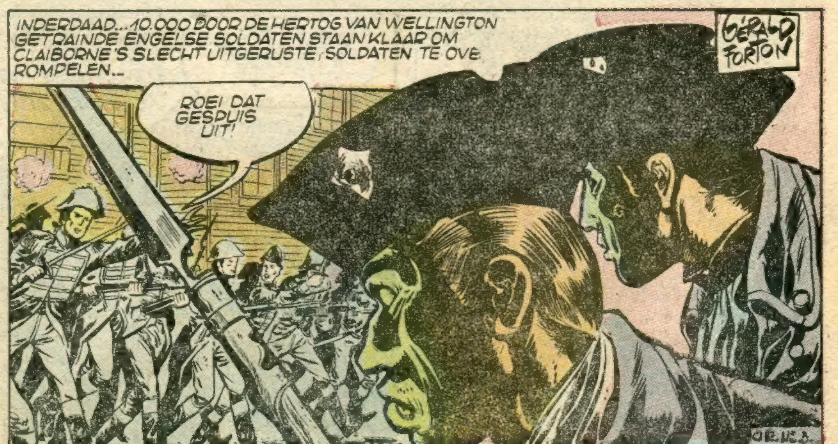

WAT? DURFT DIE PIRAAT MIJ ZIJN STEUN AANBIEDEN TEGEN DE ENGELSEN? NOOIT!

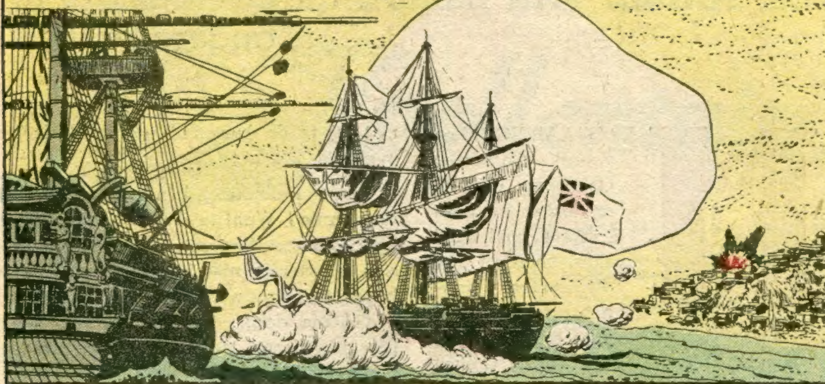

LATER ONTVING CLAIBORNE GENERAAL JACKSON, TOEKOMSTIG PRESIDENT VAN DE VERENIGDE STATEN...
WE MOGEN GEEN HULP VAN PIRATEN INROEPEN VOOR ZO'N NOBELE ZAAK!
WAT GEBEURT ER? 'T LIJKT WEL EEN KANON!
BOEM BOEM

IN DE STRATEN HEERST PANIEK...
DE ENGELSEN BOMBARDEREN DE STAD!
HUN HEEL ESKADER LIGT OP DE REDE EN GEEN ENKEL SCHIP VAN ONS IS HIER OM ONS TE VERDEDIGEN!

DE ENGELSEN LANDEN! VLUCHT... DE STAD KAN GEEN WEERSTAND BIEDEN!

IN HET PALEIS VAN DE GOUVERNEUR HEERST VERWARRING...
WE KUNNEN NIET STANDHOUDEN, GENERAAL. WE HEBBEN TE WEINIG SOLDATEN EN OOK GEEN MUNITIE... DE STAD IS VERLOREN!
EEN RAMP... EEN CATASTROPHE!!

INDERDAAD... 10.000 DOOR DE HERTOG VAN WELLINGTON GETRAINDE ENGELSE SOLDATEN STAAN KLAAR OM CLAIBORNE'S SLECHT UITGERUSTE SOLDATEN TE OVERROMPELEN...
GERALD FORTON
ROEI DAT GESPUIS UIT!

TERWIJL DE MARINE VAN ZIJNE MAJESTEIT VOOR ANKER IN DE MONDING VAN DE MISSISSIPPI, DE VERSTERKINGEN VAN DE STAD BESTOOKTE...

VANAF ZIJN UITKIJKPOST VOLGDE LAFITTE HET GEVECHT...
ZE ZIJN GEK WAREMPEL! ZE ZULLEN ALLEMAAL GEDOOD WORDEN DOOR DE SCHULD VAN DIE VERWAANDE CLAIBORNE...

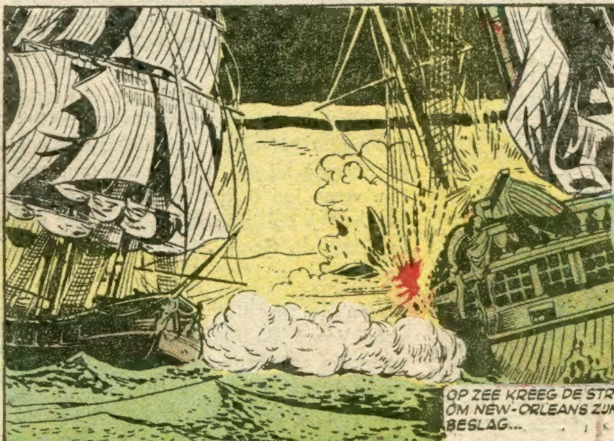

LATER IN HET PALEIS VAN DE GOUVERNEUR...

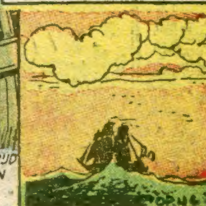

GENERAAL JACKSON WAS DIE AVOND DRUK BEZIG... TOEN...
MIJN NAAM IS JEAN LAFFITE, GENERAAL JACKSON. IK KOM ME TOT UW BESCHIKKING STELLEN MET AL MIJN MENSEN, SCHEPEN EN MUNITIE. EN IK VRAAG DAAR NIETS VOOR IN RUIL

GENERAAL JACKSON KON DIE ONVERWACHTE HULP NIET WEIGEREN, OOK GOUVERNEUR CLAIBORNE STEMDE TOE, IN ARREN MOEDE... DE 8e JANUARI 1815 KWAMEN DE MANNEN VAN LAFITTE DE RESTEN VAN HET LEGER VERSTERKEN...
IK?... IK GA DIENST NEMEN, TE DEKSEL!
IK GA MEE!
LEVE DE AMERIKANEN!

OGENBLIKKELIJK NAMEN DUIZENDEN INWONERS VAN ALLE STANDEN, DIE ONDER ZO 'N AANVOERDER WEL WILDEN STRIJDEN, DIENST...
KALM AAN! JA, IK NEEM IEDEREEN!

VAN DIE DAG AF BRACHTEN DE AMERIKANEN AANGEVOERD DOOR LAFITTE DE ENGELSEN NEDERLAAG OP NEDERLAAG TOE...

JEAN LAFITTE WILDE VAN GEEN EERBEWIJZEN WETEN. HIJ HAD DE WAPENS OPGENOMEN VOOR HET LAND, DAT ZIJN NIEUWE VADERLAND WAS. AL MOCHT HIJ EEN PIRAAT ZIJN, EEN VERRADER WAS HIJ NIET!
OP ZEE KREEG DE STRIJD OM NEW-ORLEANS ZIJN BESLAG...

SNUFFELTJE VERTELT ...

VASCO de GAMA

Voor **ANDRE VAN LIERDE** uit **Overboelare** en andere rakkers.

MERKWAARDIG hoe vooral Christoffel Columbus als DE ontdekker bij onze rakkers bekend staat en even verdienstelijke mannen op dat gebied veel minder populair zijn !... Waarschijnlijk omdat Columbus een nieuwe wereld ontdekte... Wat eerder toeval was, want ook hij zocht een gemakkelijker reisweg naar... Indië !

Meende hij immers eerst niet in Indië voet aan wal te hebben gezet ? En noemen wij daarom ten huidigen dage de « Amerikaanse » inboorlingen niet « Indianen » ?

Ook Vasco de Gama zocht een gemakkelijker reisweg naar het rijke en verre Indië. Hij ontdekte geen nieuwe wereld, maar vond de reisweg ! Aan beide zeevaarders hebben wij een hele omwenteling in de wereldgeschiedenis te danken. Vooral in Europa, wat wel eigenaardig klinken moet. Eertijds moesten parels, reukwerk, kruiden en exotische vruchten uit het Verre Oosten een lange, ingewikkelde en kostbare reis ondernemen door vele landen, die tolrechten eisten. Per schip ging het langs de kusten van de Indische Oceaan, door de Rode Zee naar Suez. Daar werd de vracht op kamelen overgeladen, die dwars door de woestijn naar Alexandrië trokken. Vandaar brachten Italiaanse schepen de kostbare vracht over naar rijke steden als Venetië, Genua, Pisa, Florence, toen woelige wereldcentra voor de groothandel, nu... stemmige oude plaatsen, die hun enige (grote !) drukte aan de toeristen te danken hebben... De hoofdoorzaak van hun ondergang was... Vasco de Gama, die een andere, veel goedkoper reisweg voor deze goederen vond. In 1497 voer hij voor het eerst om de Kaap de Goede Hoop...

Bartholomeus Diaz, een andere grote Portugees, was reeds in 1471 de evenaar overgestoken. In 1485 ontdekte hij de monding van de Congostroom. Het jaar daarop bereikte hij de zuidspits van Afrika en, omdat het er zo ongenadig tempeestte, noemde hij de streek daar Stormkaap. Zijn vorst, Jan II, had echter een optimistischer kijk op de zaak en herdoopte haar in Kaap de Goede Hoop, naam die behouden bleef.

Aan het hoofd van zijn kleine vloot, voer Vasco de Gama nu verder langs voorheen onbekende kusten. Hij kwam in Mozambique terecht en te Melinda. Hier moet hij in de smaak gevallen zijn van de Moorse sultan, want hij kreeg van hem een loods mee, die de Portugezen, dwars door de Indische Oceaan — dus niet langs de kusten ! — naar Calcutta in India bracht !

Deze Muzelmannen kenden dus ook wat van varen ! Want te dien tijde was alles nog kustvaart. Een goed schipper waagde zich eenvoudig niet naar die onpeilbare horizonten van water. Hij zou anders op een goeie dag... van de aarde zeilen ! Die dacht men toen nog als een grote, platte schijf !

Nemen jullie nu even de kaart, rakkers, om te zien waar onze Vasco reeds was. Ik denk wel, dat de Moren later spijt hebben gehad over hun gastvrijheid. Immers, de Portugezen namen met het zwaard in de vuist bezit van al die enmetelijke Afrikaanse kusten en dwongen de kleine vorsten, die er de plak zwaaiden, tot accoorden. Overal stichtten zij handelshuizen. Een nieuwe en veel goedkoper baan naar het Verre Oosten was gevonden. De rijkdom ging over in Portugese handen. De Arabieren vermoordden echter de Portugese handelslui en Vasco wreekte zich weer wreed en bloedig op de inwoners van Calcutta, waar zich deze feiten hadden voorgedaan.

Niettegenstaande Vasco de Gama de Portugezen zulke prachtige mogelijkheden had geboden, werd de koene zeevaarder bij zijn terugkeer eerder koeltjes onthaald. Afkeer en tegenwerking waren zijn loon. Een en twintig jaar lang duurde deze miskenning. Tot Jan III hem eindelijk erkentelijkheid betuigde. Hij benoemde hem tot stadhouder (onderkoning) van Portugees-Indië. Vasco trok er onmiddellijk heen maar amper te Cochin aangekomen, stierf hij daar in 1524.

De Portugezen waren niet bij machte hun uitgestrekt imperium te beheren. Ze verloren het vrij spoedig weer bijna helemaal.

Wisten jullie, rakkers, dat Vasco twee zonen had, beiden zeekapiteins ? En dat die ook voor hun vaderland verdienstelijk werk leverden ? En wie het ook onfortuinlijk verging ? Stefaan de Gama, die een Turkse vloot had verslagen, viel in ongenade, omdat hij... de bruid weigerde, die Jan III voor hem had uitgezocht ! Christoffel de Gama verging het nog slechter. Aan het hoofd van vierhonderd man viel hij in de handen der Turken. Omdat hij weigerde Mahomedaan te worden, werd zijn lichaam in vier stukken gerukt !

Wat waren het toen geweldige tijden, niet ? Bijna zo geweldig... als nu ! Kwestie van opvatting, niet ?

Maar nu :

Met Robbedoes vooruit en vooraan !

Je trouwe aartsrakker,

SNUFFELTJE.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

**Piet is terug uit Arizona
en gevild op oor en koon na...**

Nu onze wakkere rakkers en rakkeresjes — knolplantlustigen inbegrepen — allang weer te zwoegen zitten op school- en huiswerk, planten wij nog steeds vacantieknollen ! Zo eens even wegdromen en denken aan die fijne tijd is zeker goed, als we daaruit de kracht putten met verdubbelde ijver (zoals dat heet) verder te werken. Wij schieten ook aan het werk.

Volgt hier eerst het relaas van **SURCOUF** uit **Willebroek**, die de Deense walvis zag, welke heel West-Europa wordt rondgekruid. Waarschijnlijk nog het verslag van een... schoolreisje, dat dan in vacantie is neergepend. Je had nog meer bizonderheden moeten geven, Alfons !

BEZOEKJE AAN DE DEENSE WALVIS

We zijn in groep naar de Deense walvis gaan zien. Het was een ontzaglijk beest. De plek, waar de harpoen de kolos getroffen had, was goed te zien.

Hoe deze sinjeur eruit ziet ? De oren zijn nauwelijks zichtbaar en maar een paar centimeter lang. De ogen zijn iets groter dan die van een paard. De neus bestaat uit drie spleetjes, die boven op de kop van de walvis lopen. Daarlangs spuit hij ook het water weg, dat in zijn muil dringt. Die muil is geweldig.

Er zitten tientallen baleinen in die muil. Ook de staart is geweldig. Opzij zitten de vinnen.

Nu moet je niet denken, dat zo'n walvis grote vissen kan inslikken. Nee, hoor ! Hij heeft maar een heel klein keelgat, waar nauwelijks een haring door kan !

De harpoen waarmee deze walvis geschoten was, lag erbij. De schacht was helemaal scheefgewrongen ! Er waren ook foto's tentoon gesteld, waarop je kon zien, hoe de walvis gevangen werd. Een moeilijk en gevaarlijk beroep, dat walvissen vangen !

Toen we alles gezien hadden, gingen we naar huis.

SURCOUF uit **Willebroek.**

Ons aller vriend (en hakblok) Piet Kwabbernoot blijkt zijn vacantie in en rond de woestijn van Arizona te hebben doorgebracht ! Daar zal hij dan ook zijn jaarlijkse zonnesteek hebben opgedaan. Bij zijn thuiskomst hebben de leden van het Robbedoeshuis inderdaad moeten vaststellen, dat er bovenkamers bij Piet weer iets gesmolten was... « Onze half-zachte », zegt Sjarel nu. Nog een geluk, dat **ROY ROGERS 32.472** uit **Bree** hem franco-huis liet afzetten. **« Niet kantelen - Niet in de zon zetten »** stond op zijn enorme kist. Helaas, René, zo heeft PK K. op de Antwerpse kade nog een halve dag op zijn hoofd gestaan, netjes met een zwart dekkleed erover in een brandende zon, de enige middag, dat ze fel geschenen heeft !...

DE SCHRIK DER FAR-WEST

Het was rustig in Garden-City. De zon scheen vrolijk en vele inwoners deden hun middagdutje...

Plots werd het hele stadje opgeschrikt door vuurschoten, die uit de richting van de « Golden Star » kwamen. Daar speelde zich een koddig toneeltje af. Een gemaskerde kerel hield met zijn paffers de bezoekers in bedwang, terwijl hij zelf rustig tegen de toonbank stond. Een oudje, dat juist binnentrad, verschrok zo hevig, dat hij zijn pruik verloor, wat de gemaskerde in een onbedaarlijke lachbui deed schieten. « De schrik van de Far-West » werd er gemompeld. Toen stapte de gemaskerde kerel uit de saloon en verdween op zijn bruine hengst.

Roy Rogers, die juist in de stad vertoefde, zette onmiddellijk de achtervolging in. Spoedig haalde hij de schurk in en bedwong hem met de wapens. Met een ruk trok hij het masker af en... schrok ! Voor hem stond... Piet Kwabbernoot !

Piet vertelde, dat hij bezig was aan een reportage over de Far-West !

Roy vond het toch beter onze Piet maar zorgvuldig in het Robbedoeshuis te laten afleveren...

Of daar gelachen werd !...

ROY ROGERS 32.472 uit **Bree.**

Dezelfde middag nog werd Piet gelukkig niet ter aarde, maar thuisbesteld. De verrassing was groot. Ook Piet beleefde een verrassing, waarvan **JOHAN 33.286** hier getuigt. Vertel het niet verder, Willem !

P. K. EN DE ERFENIS

Op een mooie zonnige middag riep P. K. door heel het Robbedoeshuis :

— Ik erf van mijn oude oom Juul !

Wat een opschudding ! En het pakte onze Piet zodanig, dat hij 's nachts droomde van stapels geld, van zilver en porselein. (Echt iets voor Piet, hé ?)

Eindelijk moest P. K. bij de notaris komen. De notaris deelde alles mee... en P. K. viel flauw !... Waarom ?

Oom Juul liet niets dan schulden na !

JOHAN 33.286 uit **Antwerpen.**

ZWARTE PIJL uit **Willebroek** bekent vergeten te hebben te vermelden, dat zijn tekenknol in Nr. 666 nagetekend was. Dit siert de Robbedoesrakker. Zie het niet als een vernedering, Rudolf ! Graag geeft Snuffel je het adres van Zwarte Panter. Hier volgt het : Joop Huisman, Irisstraat 28, Koog aan de Zaan, Nederland. Stel hem zèlf de wedstrijd voor !

Nu stappen we over naar het dichterknollenperk. **PALLIETERKEN** uit **Beerzel-Dries** voelde zijn dichtader zwellen en bemijmerde met behulp der vier jaargetijden een heel leven. Snuffel heeft nu ook het slot laten rijmen.

HET LEVEN

**Wat is de zomer schoon en goed
Met helderblauwe luchten,
En 's avonds, als een zwoele wind
De popels stil doet zuchten...**

**Wat is de herfst toch wondermooi
In al zijn kleurenprachten,
Met heel die stille eenzaamheid
Van vele najaarsnachten...**

**Wat is de winter mooi en wit,
Dan zijn de einders ver en wijd
Als dit, en dat, zelfs 't hele land
Bedekt is met een sneeuwtapijt...**

**Wat doet de lentezonne deugd
Als bomen, bloesems bloeien,
En als het jonge, frisse groen
Vol levenskracht, gaat groeien.**

**Wat is het leven mild en goed,
Wat is het mooi en zacht !
Wat is het anders dan een lent',
Een zomer-, herfst- en winterpracht !**

PALLIETERKEN uit **Beerzel-Dries.**

(Zie vervolg bladz. 19.)

De muren krijgen een beurt...

Een rakkertje schrijft me dat het behangpapier van zijn kamer geheel verbleekt is. Hij vraagt me of hij zelf nu niet zijn kamer zou kunnen opfrissen, niet door een nieuw behang maar door de muren in de olieverf te zetten.

Ik raad olieverf uitdrukkelijk af. Om de plaaster behoorlijk en keurig te bedekken, heb je tientallen kilo's verf nodig en krijg je een werkje op te knappen dat je op de duur gruwelijk gaat tegensteken Gebruik liever waterverf. Je zal er dan heel wat meer genoegen aan beleven.

Meng een kilogram kalk en een kilogram zaagmeel in vijf liter water. Zodra dit alles goed gemengd is, meng je er een pakje kleurstof door. Zo'n pakje kan je krijgen bij een drogist. Natuurlijk staat het je vrij een kleur te kiezen, maar ik raad je toch aan bij voorkeur lichte tinten te nemen. Zo zijn lichtgeel of orange bijvoorbeeld twee kleuren die rustig zijn voor het oog en je kamer dadelijk een zonnig uitzicht geven.

Zodra de kleurstof goed gemengd is, begin je met het eigenlijk schilderen. Gebruik daarbij een borstel en *sprenkel* de verf op de muren. Op die manier krijg je een korrelige bekleding, hetgeen een prettig geheel bezorgt. Het is raadzaam deze bewerking tweemaal uit te voeren, als je tenminste heel zeker wilt zijn dat het behangpapier volledig onder de verflaag komt te zitten. Zodoende bekom je een gelijkverdeelde, korrelige, bizonder originele en uiterst moderne wandbekleding.

Wil je het nog mooier maken, dan kan je op het korrelig oppervlak leuke tekeningen aanbrengen. Daarvoor ga je als volgt te werk : in karton knip je het silhouet uit van een dier, van een Indiaan of van wat je maar wilt. Daarna gebruik je dit schabloon met een andere kleur en brengt op die manier kriskras over de manier de figuren aan. Als je als grondkleur van de muren bijvoorbeeld lichtgeel hebt gekozen, dan zorgen palmbomen en tijgers in een bruin-orange tinte voor een geweldig effect.

Eer je met dat schilderwerk begint, moet je natuurlijk eerst aan moeder vragen of je het màg. En vraag aan vader of hij je niet een handje wil toesteken. Want je dient er natuurlijk voor te zorgen, dat je de muren van je kamer niet verknoeit !

In ieder geval : veel geluk !

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk bladje !

Piet is terug uit Arizona en gevild op oor en koon na...

Nu onze wakkere rakkers en rakkeresjes — knolplantlustigen inbegrepen — allang weer te zwoegen zitten op school- en huiswerk, planten wij nog steeds vacantieknollen ! Zo eens even wegdromen en denken aan die fijne tijd is zeker goed, als we daaruit de kracht putten met verdubbelde ijver (zoals dat heet) verder te werken. Wij schieten ook aan het werk.

Volgt hier eerst het relaas van **SURCOUF uit Willebroek**, die de Deense walvis zag, welke heel West-Europa wordt rondgekruid. Waarschijnlijk nog het verslag van een... schoolreisje, dat dan in vacantie is neergepend. Je had nog meer bizonderheden moeten geven, Alfons !

BEZOEKJE AAN DE DEENSE WALVIS

We zijn in groep naar de Deense walvis gaan zien. Het was een ontzaglijk beest. De plek, waar de harpoen de kolos getroffen had, was goed te zien.

Hoe deze sinjeur eruit ziet ? De oren zijn nauwelijks zichtbaar en maar een paar centimeter lang. De ogen zijn iets groter dan die van een paard. De neus bestaat uit drie spleetjes, die boven op de kop van de walvis lopen. Daarlangs spuit hij ook het water weg, dat in zijn muil dringt. Die muil is geweldig.

Er zitten tientallen baleinen in die muil. Ook de staart is geweldig. Opzij zitten de vinnen.

Nu moet je niet denken, dat zo'n walvis grote vissen kan inslikken. Nee, hoor ! Hij heeft maar een heel klein keelgat, waar nauwelijks een haring door kan !

De harpoen waarmee deze walvis geschoten was, lag erbij. De schacht was helemaal scheefgewrongen ! Er waren ook foto's tentoon gesteld, waarop je kon zien, hoe de walvis gevangen werd. Een moeilijk en gevaarlijk beroep, dat walvissen vangen !

Toen we alles gezien hadden, gingen we naar huis.

SURCOUF uit Willebroek.

Ons aller vriend (en hakblok) Piet Kwabbernoot blijkt zijn vacantie in en rond de woestijn van Arizona te hebben doorgebracht ! Daar zal hij dan ook zijn jaarlijkse zonnesteek hebben opgedaan. Bij zijn thuiskomst hebben de leden van het Robbedoeshuis inderdaad moeten vaststellen, dat er bovenkamers bij Piet weer iets gesmolten was... « Onze half-zachte », zegt Sjarel nu. Nog een geluk, dat **ROY ROGERS** 32.472 uit Bree hem franco-huis liet afzetten. « Niet kantelen - Niet in de zon zetten » stond op zijn enorme kist. Helaas, René, zo heeft PK K. op de Antwerpse kade nog een halve dag op zijn hoofd gestaan, netjes met een zwart dekkleed erover in een brandende zon, de enige middag, dat ze fel geschenen heeft !...

DE SCHRIK DER FAR-WEST

Het was rustig in Garden-City. De zon scheen vrolijk en vele inwoners deden hun middagdutje...

Plots werd het hele stadje opgeschrikt door vuurschoten, die uit de richting van de « Golden Star » kwamen. Daar speelde zich een koddig toneeltje af. Een gemaskerde kerel hield met zijn paffers de bezoekers in bedwang, terwijl hij zelf rustig tegen de toonbank stond. Een oudje, dat juist binnentrad, verschrok zo hevig, dat hij zijn pruik verloor, wat de gemaskerde in een onbedaarlijke lachbui deed schieten. « De schrik van de Far-West » werd er gemompeld. Toen stapte de gemaskerde kerel uit de saloon en verdween op zijn bruine hengst.

Roy Rogers, die juist in de stad vertoefde, zette onmiddellijk de achtervolging in. Spoedig haalde hij de schurk in en bedwong hem met de wapens. Met een ruk trok hij het masker af en... schrok ! Voor hem stond... Piet Kwabbernoot !

Piet vertelde, dat hij bezig was aan een reportage over de Far-West !

Roy vond het toch beter onze Piet maar zorgvuldig in het Robbedoeshuis te laten afleveren...

Of daar gelachen werd !...

ROY ROGERS 32.472 uit **Bree.**

Dezelfde middag nog werd Piet gelukkig niet ter aarde, maar thuisbesteld. De verrassing was groot. Ook Piet beleefde een verrassing, waarvan **JOHAN 33.286** hier getuigt. Vertel het niet verder, Willem !

P. K. EN DE ERFENIS

Op een mooie zonnige middag riep P. K. door heel het Robbedoeshuis :

— Ik erf van mijn oude oom Juul !

Wat een opschudding ! En het pakte onze Piet zodanig, dat hij 's nachts droomde van stapels geld, van zilver en porselein. (Echt iets voor Piet, hé ?)

Eindelijk moest P. K. bij de notaris komen. De notaris deelde alles mee... en P. K. viel flauw !... Waarom ?

Oom Juul liet niets dan schulden na !

JOHAN 33.286 uit **Antwerpen.**

ZWARTE PIJL uit Willebroek bekent vergeten te hebben te vermelden, dat zijn tekenknol in Nr. 666 nagetekend was. Dit siert de Robbedoesrakker. Zie het niet als een vernedering, Rudolf ! Graag geeft Snuffel je het adres van Zwarte Panter. Hier volgt het : Joop Huisman, Irisstraat 28, Koog aan de Zaan, Nederland. Stel hem zèlf de wedstrijd voor !

Nu stappen we over naar het dichterknollenperk. **PALLIETERKEN** uit **Beerzel-Dries** voelde zijn dichtader zwellen en bemijmerde met behulp der vier jaargetijden een heel leven. Snuffel heeft nu ook het slot laten rijmen.

HET LEVEN

Wat is de zomer schoon en goed
Met helderblauwe luchten,
En 's avonds, als een zwoele wind
De popels stil doet zuchten...

Wat is de herfst toch wondermooi
In al zijn kleurenprachten,
Met heel die stille eenzaamheid
Van vele najaarsnachten...

Wat is de winter mooi en wit,
Dan zijn de einders ver en wijd
Als dit, en dat, zelfs 't hele land
Bedekt is met een sneeuwtapijt...

Wat doet de lentezonne deugd
Als bomen, bloesems bloeien,
En als het jonge, frisse groen
Vol levenskracht, gaat groeien.

Wat is het leven mild en goed,
Wat is het mooi en zacht !
Wat is het anders dan een lent',
Een zomer-, herfst- en winterpracht !

PALLIETERKEN uit **Beerzel-Dries.**

(Zie vervolg bladz. 19.)

HET HOEKJE VAN DE

SPELEN

SCOLA

« U EN SCOLA »

Zo luidt de titel van het prachtige blad, dat thans door Scola wordt uitgegeven en dat er toe moet strekken het contact tussen Scola en zijn grote en kleine vrienden te onderhouden. U vindt er artikelen in, gewijd aan de Spelen, aan de Robbedoes-Scolazegels ; onderrichtingen over de Scolareizen, de Scola-Clubs ; lijsten van spelen en van winkels, die de zegels verstrekken, enz.

Alle lezers van « Robbedoes » ontvangen gratis het eerste nummer van « U EN SCOLA », mits zij een briefkaart richten aan **Scola, Postbus 10, Brussel** en daarop vermelden : 1) naam, adres en geboortedatum ; 2) de woorden « U en Scola » ; 3) de titel van dit weekblad ; 4) de naam en het adres van de winkel, waar gewoonlijk de inkopen gedaan worden.

Het eerste nummer van « U en Scola » bevat een geschenkzegel ter waarde van 100 punten, die er kan uitgeknipt worden ; een « Bon nr. 1 », waarvan de waarde later zal worden vastgesteld en allerlei inlichtingen betreffende de « Scola-Club der Lustige Reizigers » en de « Scola-Club der Vrolijke Knutselaars ». Bestel dit nummer NU reeds !

Heeft U al een « Scola-Vleermuis » ?

De jongens, meisjes... en vaders in den lande hebben de « Scola-Vleermuis » op een werkelijk GE-WEL-DI-G geestdriftige wijze onthaald. Dit mooie zweefvliegtuig met beweegbare vleugels is verkrijgbaar tegen 1000 gewone Robbedoes-Scolapunten. Op één avond wordt dit vliegtuigje opgebouwd. Het vliegt echt en tot op een onbepaalde hoogte. De zonnige herfstdagen lenen zich prachtig voor dit ontspannende en instructieve spel, dat — dank zij Scola — binnen het bereik is gebracht van alle jonge lui. De « Vleermuis » kan gemakkelijk gemonteerd worden en er is niet eens voor 2 fr. materiaal bij vereist ! De « deskundigen » die het klaar spelen de « Vleermuis » hoger dan 450 meter te doen stijgen (m.a.w. : die meer dan één klosje garen nr. 40 van 500 yards nodig hebben), worden verzocht deze prestatie aan Scola te melden.

Voor de Moeders en Huisvrouwen

Op verzoek van een huismoeder, die haar hart van het eerste uur af aan Scola heeft verpand, heeft Scola een **« Klapper der Huishoudelijke Uitgaven »** ontworpen, die in alle huisgezinnen met belangstelling zal begroet worden. De Tabellen der Maandelijkse Uitgaven kunnen ofwel aan de muur of aan de binnenkant van een kastdeur worden opgehangen, zodat het bijhouden der rekeningen zo eenvoudig mogelijk is geworden. De bladen zijn zo geschikt dat een maximum aan duidelijk overzicht wordt bereikt. Een dergelijke klapper zal grote diensten bewijzen in de gezinnen die « orde en spaarzaamheid » in hun devies voeren. Voor 1000 Robbedoes-Scolapunten kan u zo'n klapper krijgen !

Winkels met Robbedoes-Scolazegels

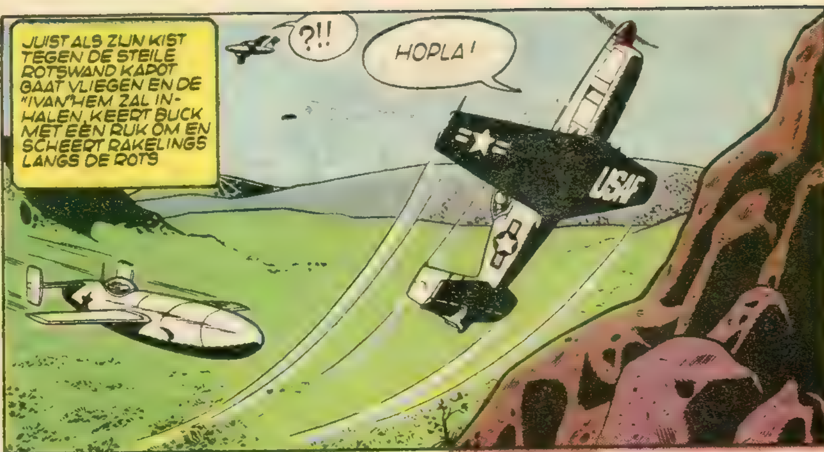
Alle onafhankelijke winkels, die de aanplakbiljetten en reclamebordjes Robbedoes-Scola in hun uitstalraam uithangen, de winkels van de Union Coopérative, de winkels « Excella » en de winkels van de Coopérative de Dour verstrekken onze zegels.

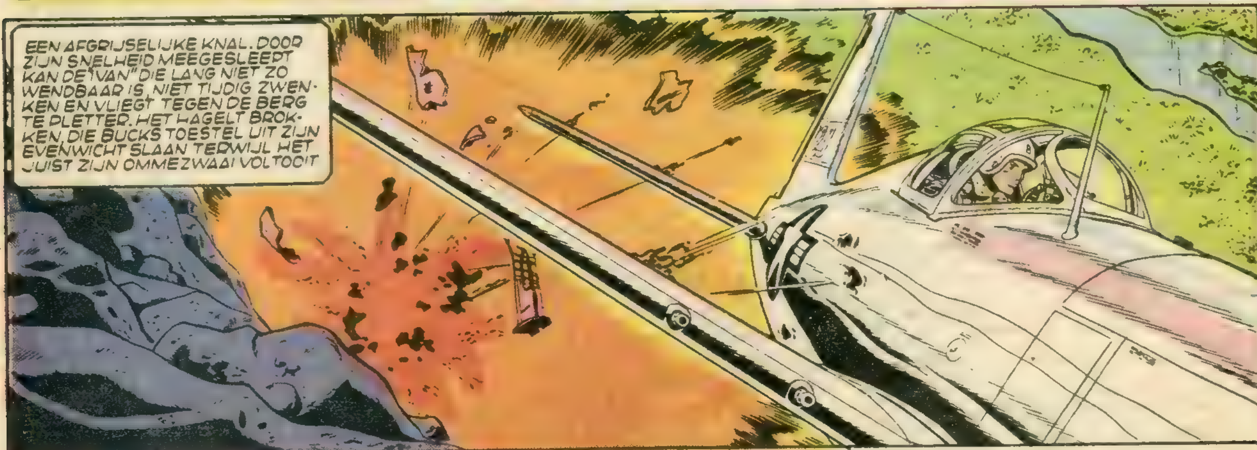
Artikelen met Robbedoes-Scolazegels

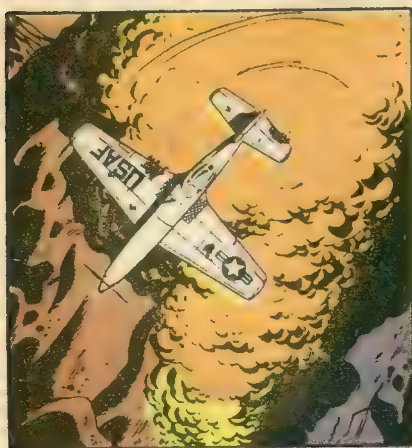
Kinderbeschuiten, de chocolade l'Aiglon, de jam en corned-beef Kidy, de lever- en hampastei Jef, de azijn l'Etoile en G. Dessaux-Orléans, de verpakte soep l'Etoile, alle voedingsproducten Excella en Prince Rose, Azury, Geisha, Clarador, de sardienen Breton, de onderhoudsartikelen Luminor, de wijnen « Clos du Hurluret » (Messaux) en « Château Prince Rose ».

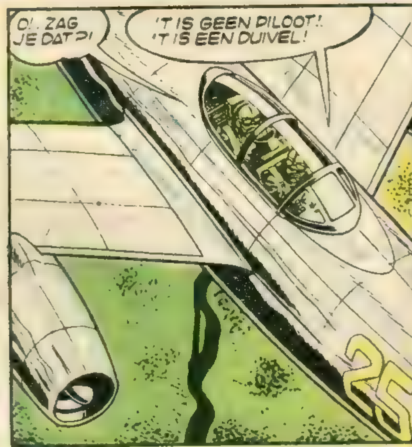
Uw Robbedoes-Scolazegel vindt u op bladz. 19.

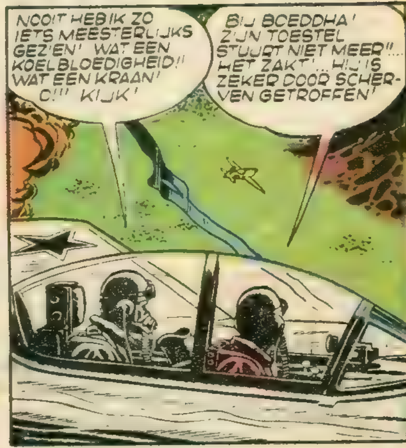
BUCK DANNY IN KOREA

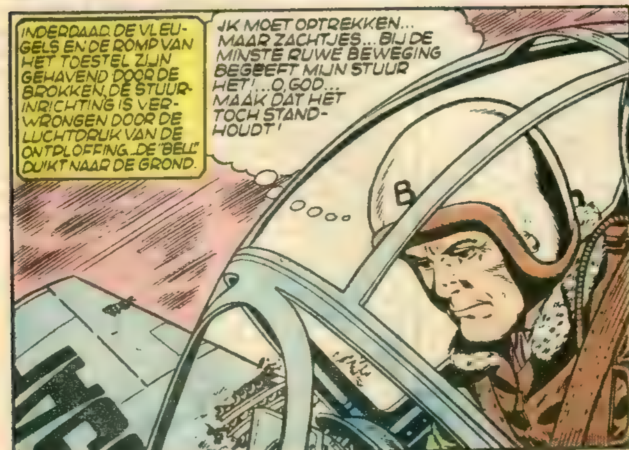

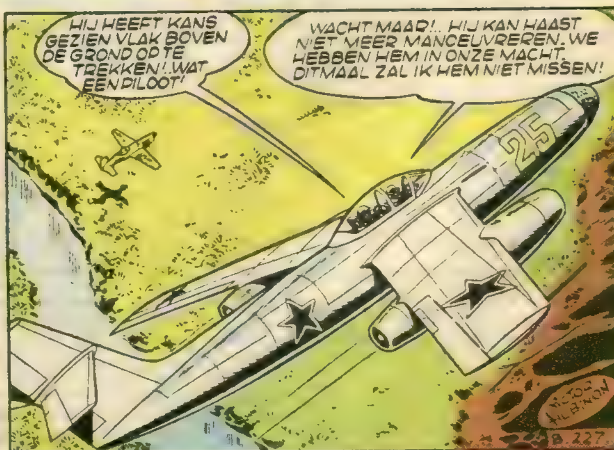

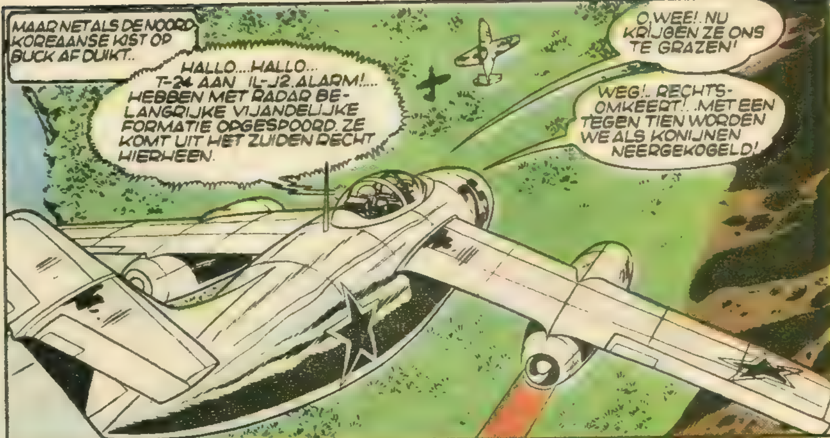

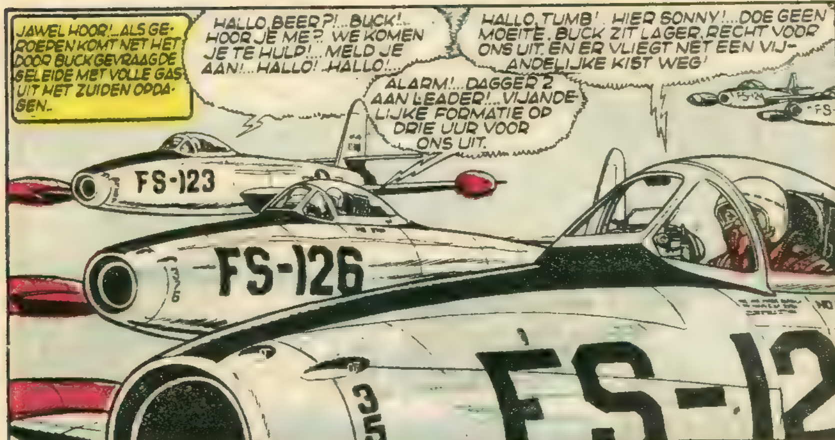

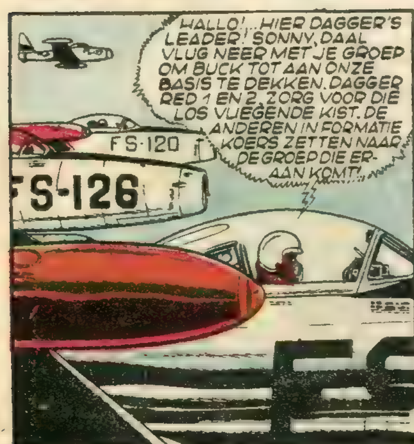

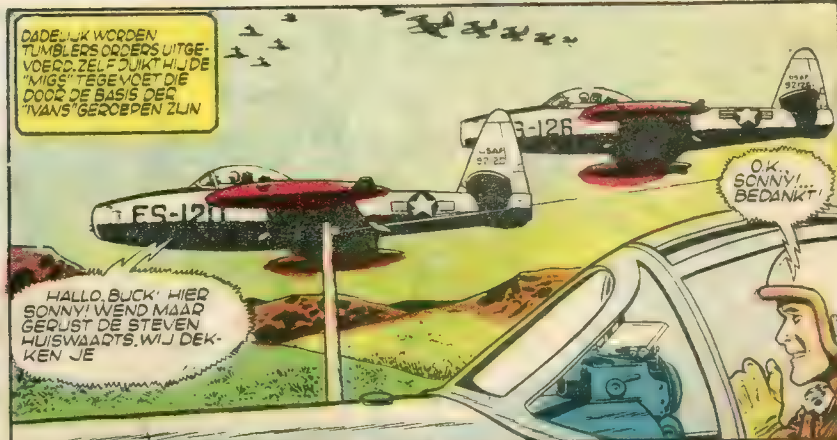

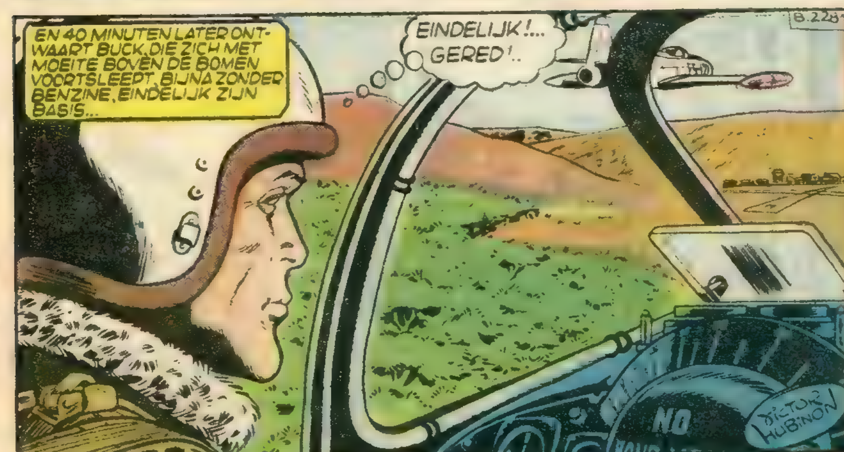

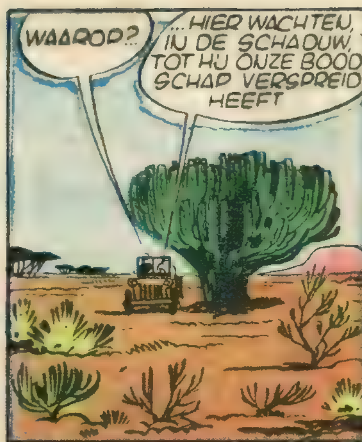

Dank zij de foto's, die Buck heeft meegebracht, is het geheim van de « Ivans » en van hun geheime basis opgelost... Maar waar haalt Buck het vandaan om één van hen te schaken? En San ?... Zal hij zwichten onder de bedreiging der Noord-Koreaanse spionnen? Zal hij zijn kameraden verraden en zijn « Sabre » in hun handen achterlaten? Op al deze vragen krijg je antwoord, als je de nieuwe avonturen van Buck Danny leest:

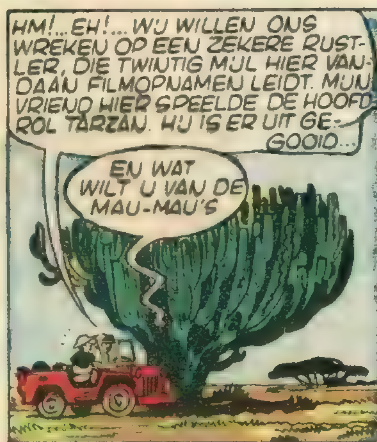
VLIEGTUIGEN ZONDER PILOTEN

STILTE WE DRAAIEN

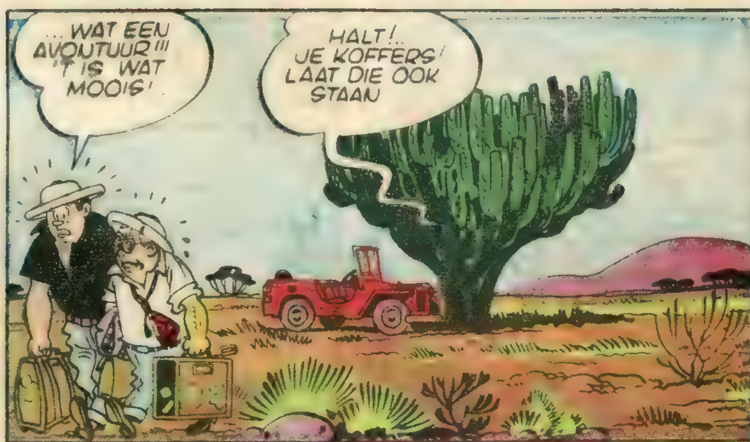

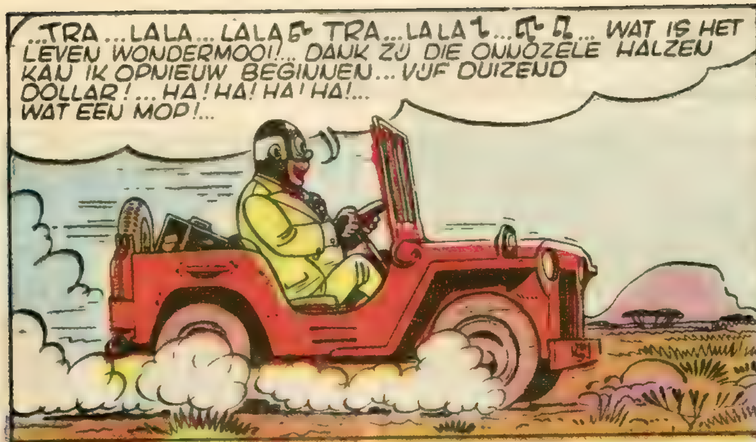

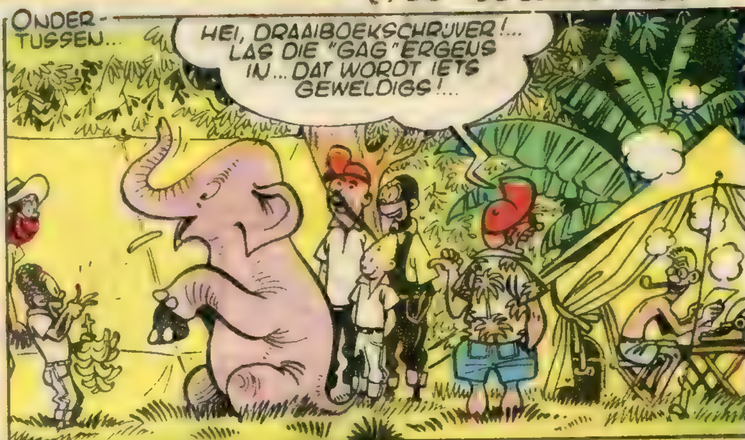

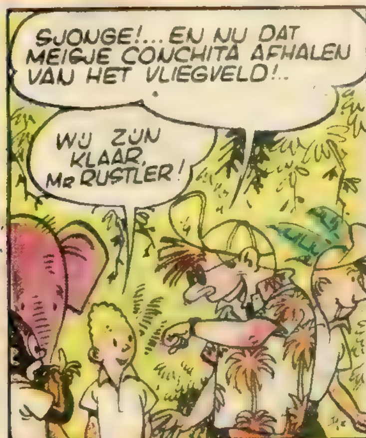

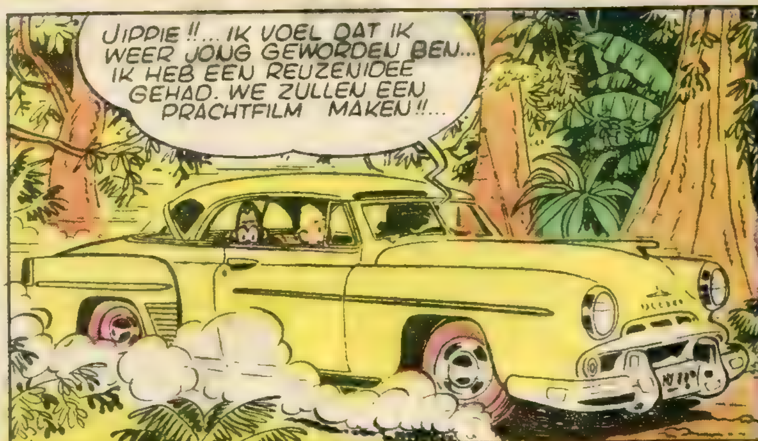

(1) ZIE "DE BLANKE NEGER"

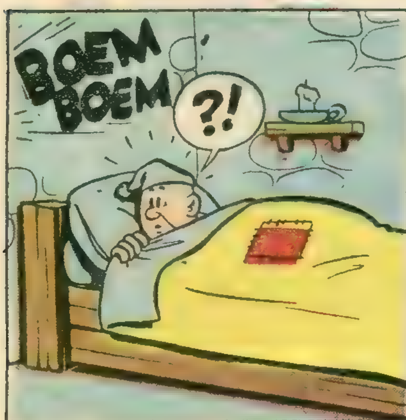
(WORDT VERVOLGD)

Johan DE HEER VAN RODENSTEYN

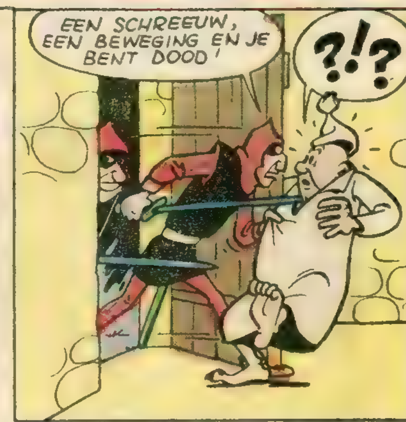

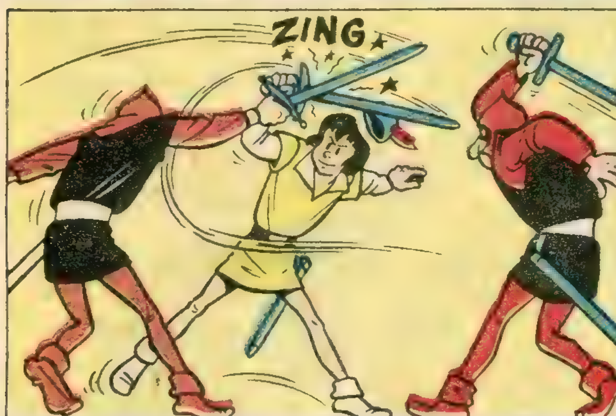

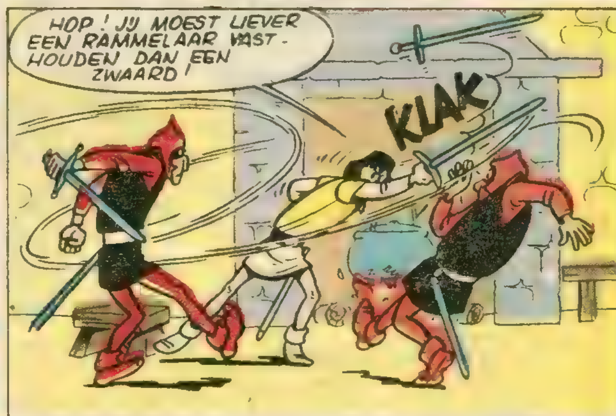

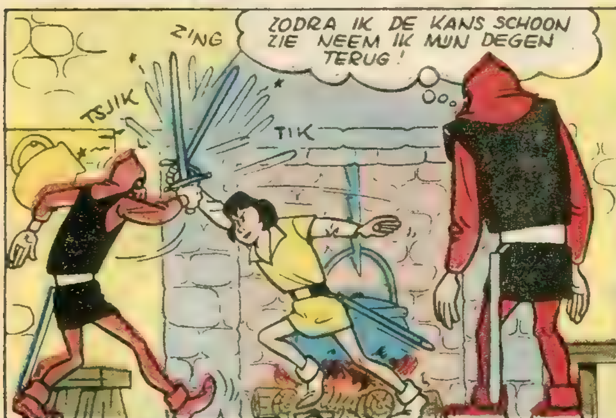

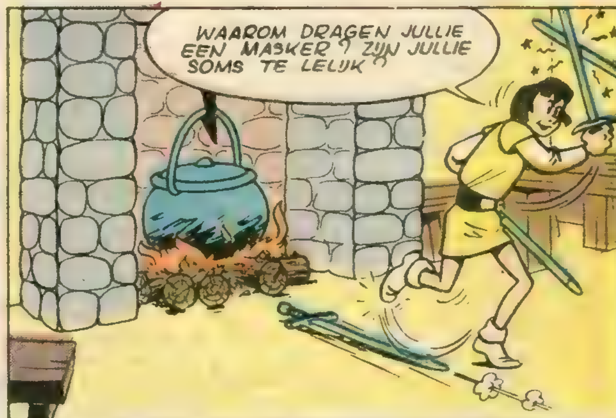

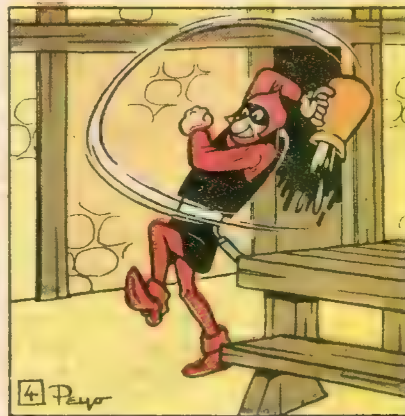

WORDT VERVOLGD

HUP ROBBEDOES

WEG, ZWAARTE-KRACHT

We blazen even uit. Dat mag wel na verschillende keren achtereen al crawlend, in schoolslag of gewoon « op zijn hondekens » de gehele lengte van het zwembad te hebben afgelegd. En zo zitten we nu op ons punt van uitgang. We laten onze ruggen door een mild zonnetje lekker bruin stoven. Niemand voelt blijkbaar lust iets te zeggen, zo lekker is het nu.

Er is geen levende ziel meer in het zwembad. Daar profiteert Gerrit van om op de duiktoren te klimmen. Zeker krijgen we weer een hele serie van zijn prachtige duiksprongen te zien, want dat moet gezegd : Gerrit kan duiken !

Hij kiest het platform van drie meter, probeert even de veerkracht van de plank en... ja, daar krijgen we een hoeksprong, een karpersprong en wat al acrobatische toeren meer.

Robje kijkt ervan op. Allemachtig, dat is kunnen, dat is durven ! Trouwens alle rakkers volgen met groeiende belangstelling, wat daar zo gul geboden wordt. Ze worden wild van enthousiasme. Vooral Robbedoes.

Een vraag van mij werkt als een ontnuchterend stortbad.

— Wanneer zien we jou eens springen, Rob ?...

— Ik springen ?... De hemel beware me !... Ik ga liever gewoon dood !

— Zie Gerrit eens ! Ook hij lijkt me zijn leven nog niet moe. En toch ! Dat springt en zwaait en zwiert door de lucht en ploempt keurig in het water, zonder dat ook maar iemand meent als redder te moeten optreden of een boei in het water te gooien.

» Natuurlijk heeft onze Gerrit het niet ineéns tot een dergelijk meesterschap gebracht. Ook hij heeft moeten oefenen en duchtig moeten oefenen alvorens tot deze acrobatie in staat te zijn.

— Dat is het hem juist, meneer Frank, zegt Rob. Ik ben geen acrobaat ! Goed, ik kan kopje duiken en op mijn hoofd staan (in het gras, wel te verstaan !), maar dan heb ik soms al het gevoel, of mijn hoofd veel losser zit. Ik mag er niet aan denken van zo'n toren te springen. Verbeeld je, dat ik na zo'n buiteling of vier plat als een plavuis op het water terecht kom ! Ik zou middendoor splijten...

— Spijtig, Rob, plaag ik de jongeman. Ik dacht, dat je moediger was. Zeker, je voorzorgen nemen, maar... het gevaar niet schuwen. Ik dacht, met de doodgewoonste duikoefeningen te kunnen beginnen. Maar ja, als je nu al kippenvel krijgt, zal ik je voor een kip houden, die bang van water is. We praten er niet meer over...

Dan is het stil onder de broederen. We horen alleen nog het zwiepen van de plank en even het opspatten van het water, als Gerrit keurig gericht in de plas terecht komt.

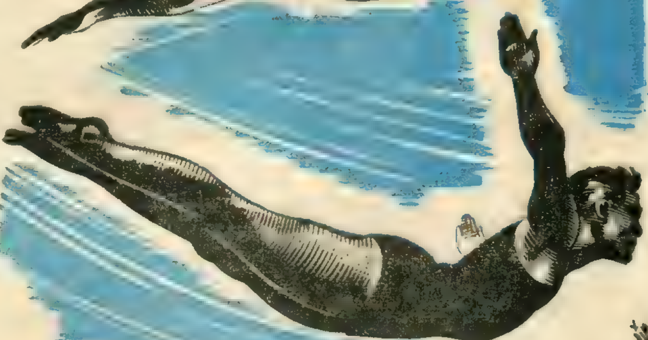
— Leert u mij duiken, meneer Frank ! hoor ik plotseling aan mijn oor.

Het is Fredje, die zowaar meer durf en eerzucht aan de dag legt dan Rob.

FRANK.

Het strand ! Ideale plek voor iedereen om d dag te beginnen. Daar zetten we met nieuwe kameraadjes er vlot een gangetje in. Ons even loslopen. Afwisselend gestrekt en ontspannen en gewoon lopen om uit te blazen. Plots stoppen, draaien om je as, looppas... Leve de vreugd !

Onze Knollentuin

(vv. van blz. 11.)

DINGAAN uit **Beveren-Waas** leidt zelf zijn dichtknol in. « Enkele maanden geleden plantte ik bij vergissing het schema — of, zoals u wil, het éérste neerpennen — van een gedicht. Natuurlijk moest dat nog herwrocht worden, onder andere moest het rhythme vloeiender. Zo heb ik mijn bijdrage nog eens en nog eens herwerkt. Laat mijn vers daarom nu genade vinden in uw ogen, zodat het in « Robbedoes » verschijnen mag »...

MORGENONTWAKEN

De vochtige dauw in een hemel vol blauw,
beperelt een tulp en een boom.
Een gulden koraal in een zilveren schaal
schijnt de ontwakende dag... Wat 'n droom!
Een pinklende traan op kelken en blâan
verplinstert en glanst er als goud
in 't spel van de zon, die haar draden weer [spon
om de duistere schimmen in 't woud.
Een vaal-gele schijn door een kamerkozijn
tovert een lach op 't gezicht
van een sluimerend kind, dat zijn dagen [begint
met een biddend gebaar tot het Licht.
Waar ruisende blaren de winden vergaren
en dauw nu zacht zijgt op het gras,
de bloemen ontwaken in 't grasgroene laken
door zon-gele stralen als was...
De ontluikende aard' aan de einders ont- [waart
een morgen vol hemelgeluid.
De droomlichte dag in een helblauwe lach
begroet het lentegefluit.
Het bijengezoem van blaren naar bloem
beantwoordt het vogelgekweel,
dat klinkt uit de bomen, die luisterend [dromen
in 't pluisteren van 't zonnige geel !

DINGAAN uit Beveren-R.

Voor de afdeling tekenknollen eerst een woord tot **RODE WOLK** uit **Groningen.** Je hebt terdege je best gedaan, Geert, op het in woord-en-beeld brengen van wat je weet omtrent de Indianen. Graag zou Snuffel zo'n knol — en zelfs in reeksverband — planten. Maar... omwille van de tekst is hij niet te verkleinen en zo neemt hij beslist teveel plaats in beslag : telkens méér dan de helft van een knollentuin ! Je ziet zelf, dat zoiets onmogelijk is. Als je daarom dergelijke gegevens eens in proza verwerkt ? Daarin kun je ook duidelijk maken, dat de tomahawk in oorsprong geen bijl, maar een knots is geweest ; dat Indianen geen haviksneus hebben, maar enkel iets forser neuzen dan wij, blanken ; dat voor 1800 de hond voor de Indianen het algemene trekdier was ; dat hun wigwam geen tent is maar een hut en « huis van berkenbast » betekent, enz. enz. Verwerk in een opstelknol bijvoorbeeld je Indiaanse woorden, Geert ! Je vraagje over de Joden wordt te zijner tijd behandeld. De prijzen staan meestal èn in Ned. èn in Belgisch geld aangegeven. Onze knollentuin staat open voor àlle rakkers. Jij een bizonder eervolle vermelding !

Een bizonder eervolle vermelding verdient ook **BODUOGNAT 33.179** uit **Ekeren.** Constant verrast Snuffel telkens met hele reeksen tekenknollen, zoals nu weer « De Geschiedenis van de Woning ». Hij zal zelf wel begrijpen, dat daaruit een keuze moet gedaan. Als Sjarel een gaatje vindt, gaat een van jouw knollen beslist de grond in !

Wel, warempel, daar is Sjarel ! Hij beduidt ons echter al van verre, dat ons tuintje meer dan vol is en wij dus de aftocht te blazen hebben. Tot volgende week, jullie allemaal ! Weer goed je streng getrokken en in vrije ogenblikken ook eens aan de knollentuin gedacht. Het ga jullie bizonder ! Bruingebrande groeten van Sjarel, woestijngezande van Piet, maar goudomrande van jullie opperknollentuinplanter

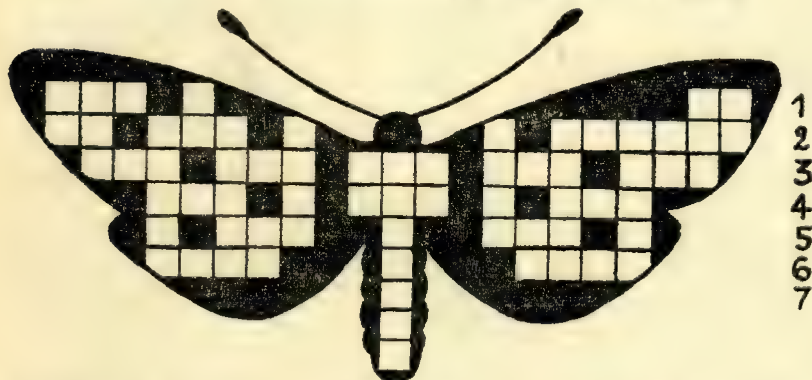
SNUFFEL

« Atlas droeg de wereld » volgens geleerde boeken. « De wereld draagt drie helden » en... je hoeft niet ver te zoeken ! - Tekenknol van **ZWARTE PANTER** uit Koog aan de Zaan, leider « Meteoorflits ».

DENK NA EN... VUL IN :

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

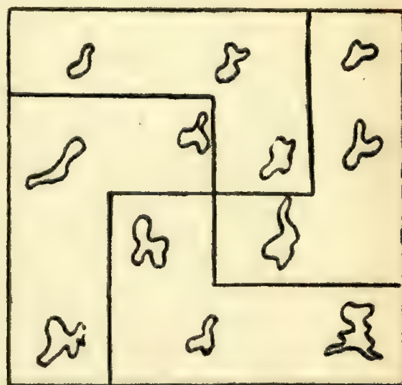
HORIZONTAAL. — 1) Gegroet (Lat.). - Vader (afk.). — 2 : Dwarslat aan de mast. - Zoen. - Besmettelijke ziekte. — 3 : Jongensnaam. - Niet vlug. - Meisjesnaam. - Loopkever. - Deel van het hoofd. — 4 : Moe... ik ben het... - Groente. - Vaas. — 5 : Wereldtaal. - Koorzang. — 6 : Onbep. voornaamw. - Bons. — **VERTIKAAL.** — 1 : Slede. — 2 : Hinderlaag. — 4 : Spin. — 5 : Heden. — 6 : Glad neerliggend. — 7 : Bep. lidwoord. — 8 : 1.000 gram. — 10 : Boom. — 11 : Schubvleugelig insect. — 12 : Dubbele klinker. — 14 : Hemellichaam. — 15 : Muzieknoot. — 16 : Steenvrucht. — 18 : Turks paleis. — 19 : Verkorte jongensnaam. — 20 : Niet dichtbij. — 21 : Verkorte meisjesnaam.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL. — **Horizontaal.** — 1 : Kuren. — 2 : Olie. — 3 : Feest. — 4 : Fo. Te. — 5 : Igz. — 6 : Erato. — 7 : Kater. — 8 : Af. Me. — 9 : Nis. — 10 : Erg. — **Vertikaal.** — 1 : Koffiekan. — 2 : Uleografie. — 3 : Rie. Zat. Ss. — 4 : Eest. Tem. — 5 : Tenoren.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

184 bakstenen : 9 hoopjes van 20 (+ 4)
12 hoopjes van 15 (+ 4)
15 hoopjes van 12 (+ 4)
18 hoopjes van 10 (+ 4)

SPEL Nr. 3

Neen. 28 seconden.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	**Fl.**	**15.60**	**7.80**	**3.90**	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.**
West-Indië	**Fl.**	**16.80**	**8.40**	**4.20**	
België en Luxemburg	**B. Fr.**	**260**	**130**	**65**	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.**
Belgisch Kongo	**B. Fr.**	**272**	**136**	**68**	
Andere landen	**B. Fr.**	**280**	**140**	**70**	

Onze Knollentuin

(vv. van blz. 11.)

DINGAAN uit **Beveren-Waas** leidt zelf zijn dichtknol in. « Enkele maanden geleden plantte ik bij vergissing het schema — of, zoals u wil, het éérste neerpennen — van een gedicht. Natuurlijk moest dat nog herwrocht worden, onder andere moest het rhythme vloeiender. Zo heb ik mijn bijdrage nog eens en nog eens herwerkt. Laat mijn vers daarom nu genade vinden in uw ogen, zodat het in « Robbedoes » verschijnen mag »...

MORGENONTWAKEN

De vochtige dauw in een hemel vol blauw,
beparelt een tulp en een boom.
Een gulden koraal in een zilveren schaal
schijnt de ontwakende dag... Wat 'n droom!
Een pinklende traan op kelken en blâan
verplinstert en glanst er als goud
in 't spel van de zon, die haar draden weer spon
om de duistere schimmen in 't woud.
Een vaal-gele schijn door een kamerkozijn
tovert een lach op 't gezicht
van een sluimerend kind, dat zijn dagen begint
met een biddend gebaar tot het Licht.
Waar ruisende blaren de winden vergaren
en dauw nu zacht zijgt op het gras,
de bloemen ontwaken in 't grasgroene laken
door zon-gele stralen als was...
De ontluikende aard' aan de einders ontwaart
een morgen vol hemelgeluid.
De droomlichte dag in een helblauwe lach
begroet het lentegefluit.
Het bijengezoem van blaren naar bloem
beantwoordt het vogelgekweel,
dat klinkt uit de bomen, die luisterend dromen
in 't pluisteren van 't zonnige geel!

DINGAAN uit Beveren-R.

Voor de afdeling tekenknollen eerst een woord tot **RODE WOLK** uit **Groningen**. Je hebt terdege je best gedaan, Geert, op het in woord-en-beeld brengen van wat je weet omtrent de Indianen. Graag zou Snuffel zo'n knol — en zelfs in reeksverband — planten. Maar... omwille van de tekst is hij niet te verkleinen en zo neemt hij beslist teveel plaats in beslag : telkens méér dan de helft van een knollentuin! Je ziet zelf, dat zoiets onmogelijk is. Als je daarom dergelijke gegevens eens in proza verwerkt? Daarin kun je ook duidelijk maken, dat de tomahawk in oorsprong geen bijl, maar een knots is geweest; dat Indianen geen haviksneus hebben, maar enkel iets forser neuzen dan wij, blanken; dat voor 1800 de hond voor de Indianen het algemene trekdier was; dat hun wigwam geen tent is maar een hut en « huis van berkenbast » betekent, enz. enz. Verwerk in een opstelknol bijvoorbeeld je Indiaanse woorden, Geert! Je vraagje over de Joden wordt te zijner tijd behandeld. De prijzen staan meestal èn in Ned. èn in Belgisch geld aangegeven. Onze knollentuin staat open voor àlle rakkers. Jij een bizonder eervolle vermelding!

Een bizonder eervolle vermelding verdient ook **BODUOGNAT 33.179** uit **Ekeren**. Constant verrast Snuffel telkens met hele reeksen tekenknollen, zoals nu weer « De Geschiedenis van de Woning ». Hij zal zelf wel begrijpen, dat daaruit een keuze moet gedaan. Als Sjarel een gaatje vindt, gaat een van jouw knollen beslist de grond in!

Wel, warempel, daar is Sjarel! Hij beduidt ons echter al van verre, dat ons tuintje meer dan vol is en wij dus de aftocht te blazen hebben. Tot volgende week, jullie allemaal! Weer goed je streng getrokken en in vrije ogenblikken ook eens aan de knollentuin gedacht. Het ga jullie bizonder! Bruingebrande groeten van Sjarel, woestijngezande van Piet, maar goudomrande van jullie opperknollentuinplanter

SNUFFEL.

DENK NA EN... VUL IN :

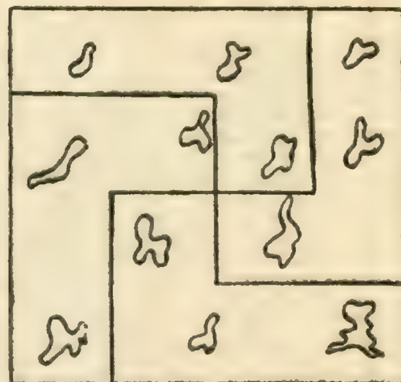
HORIZONTAAL. — 1) Gegroet (Lat.). - Vader (afk.). — 2 : Dwarslat aan de mast. - Zoen. - Besmettelijke ziekte. — 3 : Jongensnaam. - Niet vlug. - Meisjesnaam. - Loopkever. - Deel van het hoofd. — 4 : Moe... ik ben het... - Groente. - Vaas. — 5 : Wereldtaal. - Koorzang. — 6 : Onbep. voornaamw. - Bons. — **VERTIKAAL.** — 1 : Slede. — 2 : Hinderlaag. — 4 : Spin. — 5 : Heden. — 6 : Glad neerliggend. — 7 : Bep. lidwoord. — 8 : 1.000 gram. — 10 : Boom. — 11 : Schubvleugelig insect. — 12 : Dubbele klinker. — 14 : Hemellichaam. — 15 : Muzieknoot. — 16 : Steenvrucht. — 18 : Turks paleis. — 19 : Verkorte jongensnaam. — 20 : Niet dichtbij. — 21 : Verkorte meisjesnaam.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL. — **Horizontaal.** — 1 : Kuren. — 2 : Olie. — 3 : Feest. — 4 : Fo. Te. — 5 : Igz. — 6 : Erato. — 7 : Kater. — 8 : Af. Me. — 9 : Nie. — 10 : Erg. — **Vertikaal.** — 1 : Koffiekan. — 2 : Oleografie. — 3 : Rie. Zat. Ss. — 4 : Eest. Tem. — 5 : Tenoren.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

184 bakstenen : 9 hoopjes van 20 (+ 4)
12 hoopjes van 15 (+ 4)
15 hoopjes van 12 (+ 4)
18 hoopjes van 10 (+ 4)

SPEL Nr. 3

Neen. 28 seconden.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	**Fl.**	**15.60**	**7.80**	**3.90**	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.**
West-Indië	**Fl.**	**16.80**	**8.40**	**4.20**	
België en Luxemburg	**B. Fr.**	**260**	**130**	**65**	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.**
Belgisch Kongo	**B. Fr.**	**272**	**136**	**68**	
Andere landen	**B. Fr.**	**280**	**140**	**70**	

DE GESTOLEN MINERVA

Een verhaal
van CARY PAGE

— Toe, mevrouw Sempels! Als ik u nu toch verzeker dat ik Willy niet voor die boodschap heb uitgestuurd!

— En ik weet heel beslist dat hij hier is buiten gegaan met een grote bus « Frotex » en dat hij daarbij zei : « Moeder zal wel komen betalen ».

— Maar ik heb hem heus niets gevraagd... Ik heb trouwens zo'n doos bus koperpoets niet nodig!

— Misschien heeft hij zich vergist...

— Maar neen, dat kan niet. Dan zou hij me die bus immers hebben gegeven en zou ik hem daarmee hebben teruggestuurd. Is u echter wel heel zeker dat het Willy is geweest?

— En of! Hij komt hier toch altijd voor de boodschappen!

— Nou, gek is het wel... In ieder geval zal ik u die bus betalen. Ik zal dat varkentje wel eens wassen.

— Nee, geen kwestie van betalen, mevrouw. De jongen zal zich beslist hebben vergist. Als u die « Frotex » werkelijk niet nodig heeft, hoeft u hem mij maar alleen terug te bezorgen.

— Ja, dat is juist. Tot ziens, mevrouw Sempels.

— Dank u vriendelijk, mevrouw. Tot ziens...

Rob was nog maar net in de winkel of hij vond dat een eigenaardig gesprek. Waar had die Willy nu een bus koperpoets voor nodig?

« Zo, zo, mompelde hij bij zichzelf, misschien brengt die bus me wel op het goede spoor. » En hij begon heel diep na te denken.

Opeens schrok hij op. Mevrouw Sempels had hem iets gevraagd.

— En wat zou jij graag hebben, Rob? herhaalde ze haar vraag.

— Ik? Heu... ja, heu...

« Daar heb je nu weer zo'n knaap, dacht de winkelierster, die zich niet meer kan herinneren welke boodschap hij moet doen! Ze zijn allemaal dezelfde... En liever dan maar ronduit te bekennen dat ze « het » vergeten hebben, beginnen ze maar te fantaseren, bestellen iets verkeerds en bezorgen mij natuurlijk een boel narigheid. »

— Wel, weet je het haast? vroeg ze een beetje ongeduldig geworden.

— O ja. Heu... Nu weet ik het weer: een pak lucifers, alsjeblieft.

Rob betaalde en verliet de winkel. Hij wist nu wat hem te doen stond.

Je kon de auto van meneer Stippel nu niet precies « gloednieuw » noemen. Hij had namelijk al twintig jaren achter de rug.

Maar meneer Stippel was er trots op. In de eerste plaats omdat zijn karretje het nog altijd deed. Het was een van die grote, hoge kasten, die in vroegere dagen een aardige duit had gekost. Een beetje log, met heel veel nikkel en andere ornamenten zag de wagen er toch nog altijd best uit.

En in de tweede plaats had je daar die leuke koperen Minerva, die de stop van de radiator versierde.

Toch was er iets dat afbreuk deed aan de vroegere glorie. Daar helaas, de tijden zo duur waren geworden, had de heer Stippel zijn chauffeur moeten ontslaan en zat hij nu altijd zelf achter het stuur.

Nu had hij die avond zijn karretje aan de kerk geparkeerd, met de bedoeling even zijn dorst te lessen. Het was zo warm dat de heer Stippel een tweede glas nam. En toen een derde en...

Het werden zoveel glaasjes dat, toen hij een uurtje later buitenstapte, hij helemaal niet recht door liep. Zijn hoed droeg hij zo'n beetje op één oor en hij glimlachte gelukzalig.

Hij stond in zijn zakken naar de sleutels van zijn wagen te zoeken, toen hij meende dat met één slag zijn hart stil viel. Nee! Dat kon niet! Hij moest beslist aan het dromen zijn...

Meneer Stippel trok zijn zakdoek uit zijn zak en poetste zenuwachtig zijn knijpbril op en plantte hem daarna weer vlug op zijn roodaangelopen neus.

Maar opgepoetste knijpbril of geen, het mooie Minervabeeldje was foetsie! Totaal van de kook af dribbelde meneer Stippel twee keren rond zijn auto, gluurde hijgend onder het koetswerk, zocht op straat, gluurde in de riool, snuffelde onder de zetels... Niets te vinden.

Toen hij goed en wel overtuigd was dat het hier om een « kiddnapping » ging, viel hij achter het stuur neer en trapte op het gaspedaal.

In één ruk schoot hij naar het politiecommissariaat.

— Hier moet u tekenen, gromde de agent een beetje verveeld en stak de heer Stippel een Pro Justitia in viervoud toe.

Met een hand die trilde van verontwaardiging krabbelde meneer Stippel zijn naam onder het geval.

— Wel, en is dat alles wat jullie kunnen doen? Dat is... dat is geweldig, dat is hemeltergend gewoon. Op de dag van vandaag kan een deftig mens niet meer zijn neus buiten de deur steken of hij is de pisang! En de politie? Waar dient die nou nog eigenlijk voor?

— Hou u maar kalm, meneer. De daders zullen vroeg of laat wel in de val lopen.

— Zo, wat jij me verteld! Vroeg of laat, zei je? En wat moet er ondertussen met mijn radiator? Jou een zorg, hé? Waar ga ik die nu mee sluiten? Nee, ik geloof niet dat jullie nog ooit mijn Minerva terug zullen vinden... Trouwens, waar haal jij het om al dadelijk van de schuldigen te praten?

— Er lopen van die geruchten rond, begrijpt u. Een bende kwajongens, wordt er beweerd, zou er plezier in gevonden hebben van die dingen een verzameling aan te leggen. Voor zover het u kan troosten en ter inlichting : u is de dertiende die in de loop van deze week voor hetzelfde geval klacht komt neerleggen. We verdenken één of twee snaken, maar tot nu toe werd geen van beiden op heterdaad betrapt.

— Waarom gaat u dan niet tot huiszoekingen over?

— O nee! Nog eens : het gaat hier om loze geruchten. Die zijn niet voldoende om een huiszoeking te verrechtvaardigen. Bovendien zijn de twee knapen in kwestie beiden zoontjes van eerzame handelaars. Maar wees gerust : we houden hen beiden in de gaten.

Slechts half overtuigd en gerustgesteld verliet de heer Stippel het politiekantoor.

Precies twintig seconden later stormde hij opnieuw binnen en brulde :

— Nu hebben ze de... de stop van mijn vergaarbak ook nog gestolen!

Dat werd nogmaals een Pro Justitia in viervoud. Daardoor raakte de heer Stippel zo zeer over zijn zenuwen heen dat de agent van dienst er ernstig aan dacht hem een mosterdvoetbad aan te raden.

Gelukkig kalmeerde hem een glas water. Met een zwaar hart en bijna met tranen in de ogen verliet hij voor de tweede keer het commissariaat.

Vanuit de donkere hoek aan de voet van de kerktoren had Rob alles afgeloerd. Hij juichte : wat de politie niet had weten op te lossen, had hij in het reine gebracht.

Een uur lang had hij het huis van Willy in het vizier gehouden, geduldig, als een kat die een muizenhol beloert. Toen rond acht uur Willy naar buiten was gekomen, had hij hem van op een afstand geschaduwd.

Willy had alles flink georganiseerd. Eerst ging hij dikke Jan — « De Marmot » zoals die heette in de wandeling — buitenroepen en met hun tweetjes waren ze daarna de derde medeplichtige, de kleine Kees Klaasen, gaan afhalen.

Het drietal scheen volgens een wel overwogen plan te werk te gaan. Jan en Kees hielden een oogje in het zeil, terwijl Willy zich met het eigenlijke werk belastte. Toen ze de grote markt bereikten, die ze blijkbaar als operatieterrein hadden uitgekozen, had Rob nog net de tijd om zich te verstoppen.

Hij zag Willy rond de bij de kerk geparkeerde auto's slenteren en plots stilstaan voor meneer Stippels mooie Minerva. Met één beweging, die duidelijk te kennen gaf dat de snaak niet aan zijn proefstuk bezig was, griste hij het beeldje weg en slenterde vervolgens nonchalant verder, op de voet gevolgd door zijn twee handlangers.

Rob zette de achtervolging behoedzaam in. De drie « gangsters » verdwenen in een donker straatje, waar ze hun buit van dichterbij bekeken.

— En nu allemaal vlug naar huis! beval Willy. Morgenavond te zeven uur ieder op zijn post in het lokaal.

— Voor de grote poets, giechelde de Marmot.

— Verdraaid ja, lachte Willy. Dat doet me er aan denken dat ik die bus Frotex nog altijd niet heb betaald. Gisteren had ik mijn geldbeugel vergeten. Te hopen dat moeder zelf niet bij Sempels is geweest! Tot morgen, mannen...

Vlugge, luidklinkende voetstappen in de stille, schaarsverlichte straat.

— Hé, Willy!

De jongen bleef staan en hield het beeldje achter zijn rug.

— O, ben jij het, Rob!

— Goede avond. Loop je niet een eindje mee om?

— Erg vriendelijk van je... maar ik ben gehaast...

— Kom, kom. Ik geloof dat het jou zeker zal interesseren, want ik was van plan je voor te stellen even met me mee te lopen naar je lokaal. Je weet wel, waar je je « buit » verbergt.

En Rob wees naar het « ding » dat Willy achter zijn rug hield.

— Weet jij wat..., hakkelde deze.

— Ik weet er alles van.

Willy sloeg bleek uit.

— Hou je maar kalm, zei Rob. Ik zal mijn mond wel houden. Op één voorwaarde...

— En die is? haastte zich Willy, die ineens bereid was tot alles.

— Als je me vertelt waarom je dat gedaan hebt.

— Och ja, waarom? Om te lachen...

— Om te lachen! Heb je er dan geen ogenblik aan gedacht, welke narigheid de automobilisten door jouw kwajongenstreek hebben gehad? En als de politie jou eens bij je kraag had gevat? Wat zouden je ouders dan hebben gezegd?

De schuldige stond daar maar zo'n beetje te snuffen.

— Dank je, Rob, zei hij. Ik ben blij, dat je me itjdig hebt gewaarschuwd : ik raak nooit meer een van die stoppen aan.

— Kom, man. Bezorg die dingetjes aan hun rechtmatige eigenaars terug en we praten er niet meer over, antwoordde Rob en gaf Willy een vriendelijke klap op zijn schouder.

Rob hield woord.

Over de jeugdige « gangsterbende » heeft geen mens meer een woord gehoord.

C. P.

Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

XAVERIUS IS SCHEEP GEGAAN NAAR HET EILAND MOROTA AAN BOORD VAN EEN GROTE BARK, WAARVAN DE EIGENAAR GEEN ANDERE OPDRACHT HEEFT ALS DE MISSIONARIS IN HANDEN VAN DE WILDEN TE LATEN VALLEN.

DE MUUR VAN MOHAMMED

Arabisch verhaaltje door Ch.-L. Souvelier.

Emir Hassim, die over meer dan een kwart van Arabië heerste, was een rechtschapen, goed mens. Hij had fel jacht gemaakt op allerlei plunderaars en rovers. En zo was het hem gelukt zijn grondgebied te zuiveren van zowat alle boosdoeners die liever van roof leefden dan van werken. De rechtbanken traden onbarmhartig op en drukten streng elke oneerlijkheid en poging tot bedrog de kop in. Maar sommige rechtszaken waren zo verward, dat de rechters niet met al de nodige stelligheid hun vonnis konden vellen. Heel dikwijls liet Emir Hassim in zulke gevallen de verdachte voor zich brengen en slaagde erin zijn schuld of onschuld aan te tonen.

Op een dag nu werden er twee mannen voor hem geleid, geboeid en wel. De koopman die hen vergezelde beweerde dat een van beiden een mandje vijgen uit zijn kraampje gestolen had, net toen hij zelf zijn rug had gekeerd. De beide mannen verweerden zich uit alle macht en hielden stijf en strak hun onschuld staande.

Emir Hassim liet hen naderbij komen en keek hun zwijgend lange tijd in de ogen. Al ras kreeg hij de overtuiging dat een der mannen, Issar geheten, onschuldig was en de andere, Farib, met zijn valse, sluwe blik, onbetwistbaar de dief was. Maar alle bewijzen ontbraken. Hoe zou hij nu de werkelijke dader door de mand laten vallen ?

Hassim liet de beide mannen naar het hoogste terras van zijn paleis brengen en wees hun met zijn vinger een honderd meter hoge en één meter dikke muur, die twee hoektorens van het terras met elkaar verbond.

— Zien jullie die muur ? vroeg hij bars aan de twee gevangenen. Hij wordt de muur van Mohammed genoemd en alleen eerlijke mensen zien kans over de bovenkant ervan van de ene toren naar de andere te lopen.

De mannen keken vol schrik naar het dunne stenen lint dat hoog boven honderd meter diepe grachten liep. En toen wendden ze zich naar de emir. Ze hadden begrepen dat hij een vuurproef verzonnen had waaruit de waarheid zou blijken.

— Vanavond bij maneschijn moeten jullie over die muur lopen, met een blinddoek voor en je handen geboeid. Tot nu toe is geen enkele schuldige daar ooit in geslaagd. Alleen zij met een rein geweten wisten te ontkomen aan de dood door verplettering op de rotsen aan de voet van het slot, na een afgrijselijke val. Want de Profeet heeft de rechtschapenen lief en duldt niet dat zij omkomen. Maar wee de oneerlijke die zich op de muur waagt !

— Insj'Allah ! prevelde de koopman die hen naar het terras had begeleid.

— Jij loopt er het eerst over, voegde Emir Hassim er aan toe, Issar aanwijzend.

Farib sprak geen woord, maar z'n blikken bleven lang op de duizelingwekkende muur gevestigd. De gevangenen werden tot de avond in een kerker opgesloten.

Toen de maan hoog en helder aan de hemel stond, liet de emir Issar en Farib door soldaten van zijn lijfwacht halen. Zij werden naar de grote zaal van het paleis gebracht, waar alle lichten uit waren, behalve één fakkel die een spookachtig schijnsel op de aanwezigen wierp. De beide verdachten vermoedden niet dat ze zich in de grote zaal van het paleis bevonden, want hun hoofd was bedekt met een kap die hen blind maakte.

— Zet de eerste op de muur, gelastte de emir.

Issar voelde zich door de wakers gegrepen worden en achterin de zaal losgelaten. Hij verbeeldde zich natuurlijk dat hij op de muur van Mohammed stond en zijn hart begon te kloppen. Hij zei enkele verzen uit de Koran op en wachtte toen af.

— Vooruit, schreeuwde de stem van de emir, en Allah behoede je !

Met het vertrouwen van een zuiver geweten begon Issar rechtdoor te lopen, zonder enige aarzeling.

Zich nog steeds op de muur wanend kwam hij aan het andere einde van de zaal, waar een waker hem tegenhield en hem van zijn ketens en de prop in zijn mond verloste. Issar keerde zich om en zijn ogen sperden zich open toen hij zag dat hij in de paleiszaal was en niet op de muur van Mohammed, zoals hij zich verbeeld had.

Emir Hassim wenkte hem dat hij zwijgen moest en beval dat Farib nu op zijn beurt aan de proef onderworpen zou worden. Deze bleef een hele tijd roerloos en bevend op de plek staan waar de soldaten hem neergezet hadden. Hij dorst geen voet te verzetten en zijn houding alleen al veroordeelde hem meer dan welke bekentenis ook. Iedereen in de zaal begreep dat Farib de schuldige was, maar niemand verhief zijn stem, in afwachting dat de emir een uitspraak deed.

— Doorlopen, hond ! brulde deze Farib toe.

Farib zette behoedzaam een voet vooruit, maar trok hem heel gauw terug.

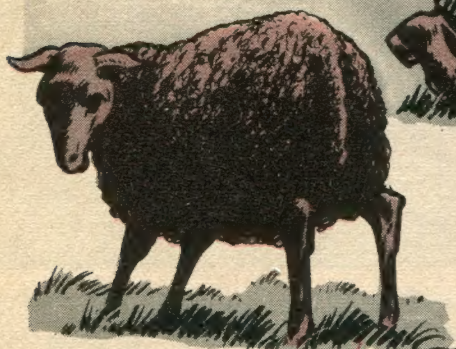
Eensklaps begon Farib echte jammerklachten te slaken. Hij bekende zijn diefstal en smeekte dat ze hem niet zouden dwingen over de muur van Mohammed te lopen.

Een soldaat kwam op hem toe en rukte hem de kap af. Jammerlijk beschaamd ontdekte Farib de list waarvoor hij bezweken was en hij hoorde zich tot honderd stokslagen op zijn voetzolen veroordelen, terwijl Issar met opgeheven hoofd het paleis uitging.

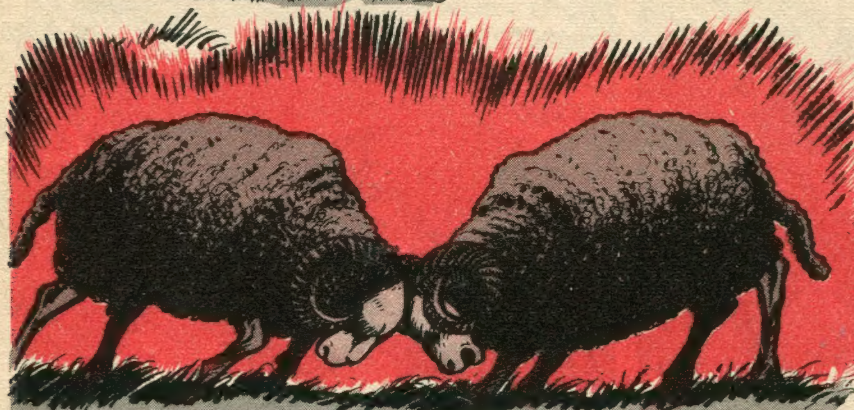
Hoekje voor SNUFFELAARS

het schaap

WETEN JULLIE DAT HET GEWONE SCHAAP (HIERNAAST) EEN BROERTJE HEEFT, HET WILDE SCHAAP, DAT OP DE BERGTOPPEN VAN DE ATLAS, VAN SIBERIË EN CANADA VOORKOMT? DIT SCHAAP KAN UITSTEKEND SPRINGEN EN LEEFT OP DE ROTSEN...

OP VLAK TERREIN KOMEN ZE AL SPRINGEN ZO SNEL VOORUIT DAT ZE NIET IN TE HALEN ZOUDEN ZIJN ALS... ZE NIET DIKWIJLS STILSTONDEN OM DOMWEG HUN ACHTERVOLGERS AAN TE GAPEN!...

DE RAMMEN ZIJN HARDE VECHTERSBAZEN. ZE VECHTEN OP LEVEN EN DOOD, DOOR MET HUN KOPPEN TEGEN ELKAAR TE STOTEN...

ALS SCHAPEN OP DE VLUCHT SLAAN, WORDT DE HELE KUDDE DOOR EEN ENKEL, DE BELHAMEL, MEEGESLEEPT IN DIE RICHTING DIE HIJ HEEFT AANGEGEVEN...

SCHAPENWOL IS DOORTROKKEN VAN EEN VETSTOF (OPGEDROOGD ZWEET), WELKE ALS VOORBEHOEDMIDDEL DIENST DOET EN SCHADELIJKE INSECTEN WEERT.
HET GEWONE SCHAAP DAT ONGEVEER 40 KG WEEGT GEEFT 5 TOT 8 KG RUWE WOL. MAAR GEWASSEN WEEGT DIE WOL NOG MAAR 2 OF 3 KG. RUWE WOL BEVAT VOOR 1/3 AARDE EN VET, 1/3 WOLVET EN 1/3 WOLVEZELS.

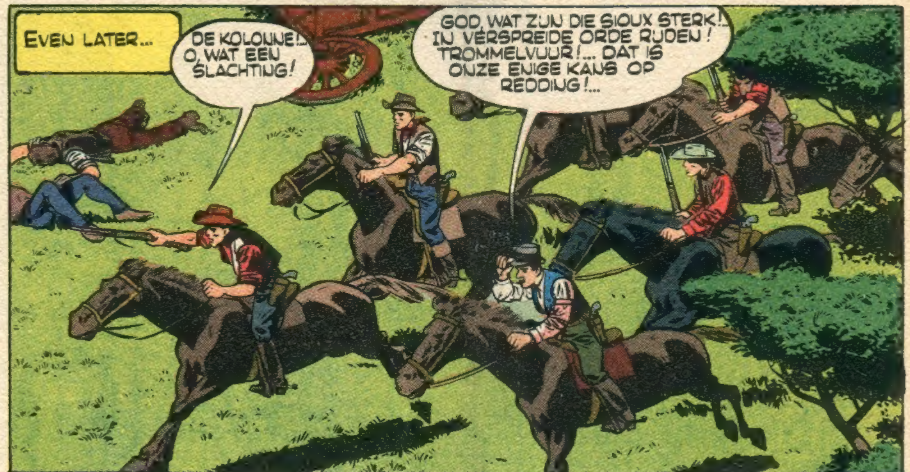
Michel Jacq D.6.

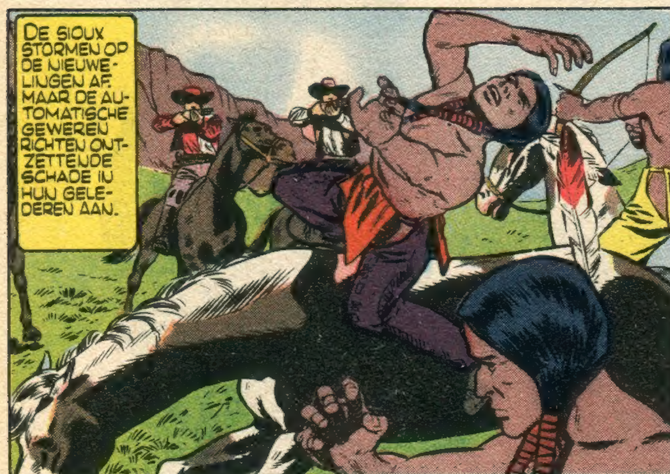

STANLEY

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.